

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยสรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ รายละเอียดดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

เรื่อง การพัฒนาองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สรุปได้ดังนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์เรื่อง การพัฒนาองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย องค์ประกอบหลัก จำนวน 4 องค์ประกอบ องค์ประกอบย่อย จำนวน 11 องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ จำนวน 56 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ องค์ประกอบหลักที่ 1 ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ 3 องค์ประกอบย่อย ตัวบ่งชี้จำนวน 15 ตัวบ่งชี้ และองค์ประกอบหลักที่ 2 การเตรียมพร้อมต่อเหตุการณ์ฉุกเฉินและภัยพิบัติ 3 องค์ประกอบย่อย ตัวบ่งชี้จำนวน 16 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบหลักที่ 3 ด้านหลักสูตรความปลอดภัย 2 องค์ประกอบย่อย ตัวบ่งชี้จำนวน 10 ตัวบ่งชี้ และองค์ประกอบหลักที่ 4 ด้านระบบคุ้มครองและช่วยเหลือ 3 องค์ประกอบย่อย ตัวบ่งชี้จำนวน 15 ตัวบ่งชี้

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 55.13 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 68.75 และมีตำแหน่งครู/ครูฝ่ายบริหารงานบุคคล คิดเป็นร้อยละ 81.92 และผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน องค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.63-4.78 โดยพบว่า องค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.41) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 4 ด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ด้านการเตรียมพร้อมต่อเหตุการณ์ฉุกเฉินและภัยพิบัติ ($\bar{X} = 4.78$, S.D.= 0.32) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

รองลงมา ด้านระบบคุ้มครองและช่วยเหลือ ($\bar{X} = 4.73$, S.D.= 0.41) และด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ($\bar{X} = 4.63$, S.D.= 0.51) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ผลค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของตัวบ่งชี้องค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน รายละเอียดดังนี้

1.2.1 องค์ประกอบหลักที่ 1 ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D.= 0.51) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 3 องค์ประกอบย่อย เรียงลำดับได้แก่ องค์ประกอบย่อยที่ 1 การจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้ปลอดภัย ($\bar{X} = 4.72$, S.D.= 0.49) องค์ประกอบย่อยที่ 2 การจัดบริการความปลอดภัยในโรงเรียน ($\bar{X} = 4.68$, S.D.= 0.49) องค์ประกอบย่อยที่ 3 การจัดสิ่งแวดล้อมด้านร่างกายและจิตใจ ($\bar{X} = 4.48$, S.D.= 0.55) ตามลำดับ

1.2.2 องค์ประกอบหลักที่ 2 ด้านการเตรียมพร้อมต่อเหตุการณ์ฉุกเฉินและภัยพิบัติ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$, S.D.= 0.32) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 3 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ องค์ประกอบย่อยที่ 2 การฝึกซ้อมสถานการณ์ภัยพิบัติ ($\bar{X} = 4.87$, S.D.= 0.24) องค์ประกอบย่อยที่ 1 การวางแผนรับมือกับภัยพิบัติ ($\bar{X} = 4.84$, S.D.= 0.29) และองค์ประกอบย่อยที่ 3 การเตรียมความพร้อมรับมือภัยพิบัติ ($\bar{X} = 4.64$, S.D.= 0.44) ตามลำดับ

1.2.3 องค์ประกอบหลักที่ 3 ด้านหลักสูตรความปลอดภัย พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$, S.D.= 0.42) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 2 องค์ประกอบย่อย เรียงลำดับดังนี้ องค์ประกอบย่อยที่ 1 การสร้างหลักสูตรความปลอดภัย ($\bar{X} = 4.68$, S.D.= 0.33) และตัวบ่งชี้ที่ 2 การจัดการเรียนสอนสวัสดิศึกษา ($\bar{X} = 4.64$, S.D.= 0.42) ตามลำดับ

1.2.4 องค์ประกอบหลักที่ 4 ด้านระบบคุ้มครองและช่วยเหลือ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$, S.D.= 0.41) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 3 องค์ประกอบย่อย เรียงลำดับดังนี้ องค์ประกอบย่อยที่ 1 ระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ($\bar{X} = 4.84$, S.D.= 0.29) มีค่ามากที่สุด รองลงมาได้แก่ องค์ประกอบย่อยที่ 2 การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ($\bar{X} = 4.72$, S.D.= 0.42) องค์ประกอบย่อยที่ 3 การป้องกันอันตรายจากบุคคล ($\bar{X} = 4.64$, S.D.= 0.51) มีค่าต่ำสุด

1.3 ตรวจสอบความกลมกลืนของโมเดลสมการโครงสร้างองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากการวิเคราะห์องค์ประกอบ มีข้อตกลง

เบื้องต้นสำคัญของการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ตัวแปรต้องมีความสัมพันธ์กัน โดยต้องมีความสัมพันธ์กันไม่น้อยกว่า 0.30 (ภทราพร เกษสังข์, 2549) ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบข้อมูลที่ได้รับโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทดสอบหาค่าสถิติ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของข้อมูลที่จะมาวิเคราะห์องค์ประกอบ 2 ค่า คือ ค่า Bartlett test of Sphericity หรือค่าแสดงความสัมพันธ์ (Correlation) ของกลุ่มตัวแปรค่าที่ได้ควรมีนัยสำคัญ และค่า Measure of Sampling Adequacy (MSA) หรือค่าแสดงความเหมาะสมพอเพียงของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของกลุ่มตัวอย่างที่สุ่ม (ให้ค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy) ควรมีค่ามากกว่า 0.50 ดังนี้

1.3.1 การวิเคราะห์ค่าสถิติประเมินความกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ของโมเดลองค์ประกอบของ ABCD ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป AMOS version 16.0 โดยการประเมินความกลมกลืนของโมเดลแบบข้อมูลเชิงประจักษ์ในภาพรวม (Overall Model Fit Measure) และประเมินความกลมกลืนของผลลัพธ์ในส่วนประกอบที่สำคัญของโมเดล (Component Fit Measure) ที่พัฒนาขึ้น ยังไม่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (ก่อนปรับโมเดล) เนื่องจากความกลมกลืนของโมเดลในภาพรวม (Overall Model Fit Measure) พบว่า สัดส่วนค่าสถิติไคสแควร์/ค่าชั้นแห่งความเป็นอิสระ) χ^2/df (มีค่าเท่ากับ 5.523 ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือน้อยกว่า 3 เมื่อพิจารณาดัชนีกลุ่มที่กำหนดไว้ที่ระดับมากกว่าหรือเท่ากับ 0.90 พบว่า ดัชนีทุกตัว ได้แก่ GFI=0.719, AGFI=0.691, TLI=0.771, CFI=0.784 ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์ ดัชนี PGFI=0.453 ไม่ผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ส่วนดัชนีที่กำหนดไว้ที่ระดับน้อยกว่า 0.50 พบว่า ดัชนี 05RMR=0.082 และ RMSEA=0.091 ก็ไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้เช่นเดียวกัน จึงสรุปได้ว่า องค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่พัฒนาขึ้นยังไม่มี ความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์เท่าที่ควร จึงมีความจำเป็นต้องปรับโมเดลด้วยวิธีการเชื่อมลูกศรสองหัวระหว่างค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรตามที (Modification Indices: MI) แนะนำให้ปรับทั้งสิ้น 11 พารามิเตอร์ ได้แก่ 1. (e5<-->e6) 2. (e16<-->e17) 3. (e22<-->e24) 4. (e25<-->e27) 5. (e28<-->e29) 6. (e31<-->e33) 7. (e34<-->e36) 8. (e43<-->e44) 9. (e47<-->e48) 10. (e1<-->e31) 11. (e34<-->e35) ตามลำดับ จนทำให้สัดส่วนค่าสถิติไคสแควร์ 3 ค่าชั้นแห่งความเป็นอิสระน้อยกว่า 3

1.3.2 ผลการตรวจความตรงของโมเดล ABCD พบว่า ปัจจัยด้าน ABCD มีค่าน้ำหนัก (Factor Loading) ตามปัจจัย 4D 2B 3C และ 1A และมีการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ 0.994 0.971 0.956 และ 0.900 ตามลำดับ สามารถอธิบายได้ (R^2) 0.994 0.942 0.913 และ 0.810 ตามลำดับ

1.3.3 ผลการนำโมเดลองค์ประกอบ A ที่ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันพบว่า ในแต่ละองค์ประกอบของโมเดล ABCD ต่างมีความตรง (Validity) ทั้งนี้เนื่องจากค่าน้ำหนักปัจจัย (Factor Loading) ตั้งแต่ 0.30 ขึ้นไป (ค่าสัมบูรณ์) และมีนัยสำคัญทางสถิติ (Kline, 1994) ตลอดจนโมเดลที่พัฒนาขึ้นต่างมีความตรงเชิงเหมือน (Convergent Validity) ทั้งนี้เนื่องจากค่าความเชื่อมั่นเชิงโครงสร้าง (Construct Reliability: ρ_c อยู่ระหว่าง 0.851 ถึง 0.995 ซึ่งผ่านเกณฑ์คือมากกว่า 0.60 (Hair & Other, 2010) ซึ่งผ่านเกณฑ์คือมากกว่า 0.60 (Hair & Other, 2010) และค่าความผันแปรของค่าความเชื่อมั่นเชิงโครงสร้าง ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยของการผันแปรที่สกัดได้ (Average Variance Extracted: ρ_v อยู่ระหว่าง 0.444 ถึง 0.924 ซึ่งผ่านเกณฑ์มากกว่า 0.50 ด้วยเช่นกัน (Diamantopoulos & Siguaw, 2000)

1.3.4 ผลการนำโมเดลองค์ประกอบ B ที่ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันพบว่า ในแต่ละองค์ประกอบของโมเดล ABCD ต่างมีความตรง (Validity) ทั้งนี้เนื่องจากค่าน้ำหนักปัจจัย (Factor Loading) ตั้งแต่ 0.30 ขึ้นไป (ค่าสัมบูรณ์) และมีนัยสำคัญทางสถิติ (Kline, 1994) ตลอดจนโมเดลที่พัฒนาขึ้นต่างมีความตรงเชิงเหมือน (Convergent Validity) ทั้งนี้เนื่องจากค่าความเชื่อมั่นเชิงโครงสร้าง (Construct Reliability: ρ_c อยู่ระหว่าง 0.851 ถึง 0.995 ซึ่งผ่านเกณฑ์คือมากกว่า 0.60 (Hair & Other, 2010) ซึ่งผ่านเกณฑ์คือมากกว่า 0.60 (Hair & Other, 2010) และค่าความผันแปรของค่าความเชื่อมั่นเชิงโครงสร้าง ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยของการผันแปรที่สกัดได้ (Average Variance Extracted: ρ_v อยู่ระหว่าง 0.444 ถึง 0.924 ซึ่งผ่านเกณฑ์มากกว่า 0.50 ด้วยเช่นกัน (Diamantopoulos & Siguaw, 2000)

1.3.5 ผลการนำโมเดลองค์ประกอบ C ที่ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันพบว่า ในแต่ละองค์ประกอบของโมเดล ABCD ต่างมีความตรง (Validity) ทั้งนี้เนื่องจากค่าน้ำหนักปัจจัย (Factor Loading) ตั้งแต่ 0.30 ขึ้นไป (ค่าสัมบูรณ์) และมีนัยสำคัญทางสถิติ (Kline, 1994) ตลอดจนโมเดลที่พัฒนาขึ้นต่างมีความตรงเชิงเหมือน (Convergent Validity) ทั้งนี้เนื่องจากค่าความเชื่อมั่นเชิงโครงสร้าง (Construct Reliability: ρ_c อยู่ระหว่าง 0.851 ถึง 0.995 ซึ่งผ่านเกณฑ์คือมากกว่า 0.60 (Hair & Other, 2010) ซึ่งผ่านเกณฑ์คือมากกว่า 0.60 (Hair & Other, 2010) และค่าความผันแปรของค่าความเชื่อมั่นเชิงโครงสร้าง ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยของการผันแปรที่สกัดได้ (Average Variance Extracted: ρ_v อยู่ระหว่าง 0.444 ถึง 0.924 ซึ่งผ่านเกณฑ์มากกว่า 0.50 ด้วย เช่นกัน (Diamantopoulos & Siguaw, 2000)

1.3.6 ผลการนำโมเดลองค์ประกอบ D ที่ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันพบว่า ในแต่ละองค์ประกอบของโมเดล ABCD ต่างมีความตรง (Validity) ทั้งนี้เนื่องจากค่าน้ำหนักปัจจัย (Factor Loading) ตั้งแต่ 0.30 ขึ้นไป (ค่าสัมบูรณ์) และมีนัยสำคัญทางสถิติ (Kline, 1994)

ตลอดจนโมเดลที่พัฒนาขึ้นต่างมีความตรงเชิงเหมือน (Convergent Validity) ทั้งนี้เนื่องจากค่าความเชื่อมั่นเชิงโครงสร้าง (Construct Reliability: ρ_c อยู่ระหว่าง 0.851 ถึง 0.995 ซึ่งผ่านเกณฑ์คือมากกว่า 0.60 (Hair & Other, 2010) ซึ่งผ่านเกณฑ์คือมากกว่า 0.60 (Hair & Other, 2010) และค่าความผันแปรของค่าความเชื่อมั่นเชิงโครงสร้าง ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยของการผันแปรที่สกัดได้ (Average Variance Extracted: ρ_v อยู่ระหว่าง 0.444 ถึง 0.924 ซึ่งผ่านเกณฑ์มากกว่า 0.50 ด้วยเช่นกัน (Diamantopoulos & Siguaw, 2000)

1.3.7 ตัวบ่งชี้ ABCD ที่ได้จากพัฒนาด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ขององค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสาม (Third Order Confirmatory Factor Analysis) องค์ประกอบของโมเดล ABCD ต่างมีความตรง (Validity) ทั้งนี้เนื่องจากค่าน้ำหนักปัจจัย (Factor Loading) ตั้งแต่ 0.30 ขึ้นไป (ค่าสัมบูรณ์) และมีนัยสำคัญทางสถิติ (Kline, 1994) ตลอดจนโมเดลที่พัฒนาขึ้นต่างมีความตรงเชิงเหมือน (Convergent Validity) เหมือนกรอบแนวคิดเดิม เนื่องจาก Factor Loading ≥ 0.30 ขึ้นไป (ค่าสัมบูรณ์) ทั้งหมด

1.4 ผลการรับรององค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ค่าความเหมาะสมองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.74$, $\sigma = .43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า องค์ประกอบหลักที่ 4 ด้านระบบคุ้มครองและช่วยเหลือ ($\mu = 4.80$, $\sigma = 0.39$) มีค่ามากที่สุด รองลงมาองค์ประกอบหลักที่ 3 ด้านหลักสูตรความปลอดภัย ($\mu = 4.74$, $\sigma = 0.39$)

ความเป็นไปได้ขององค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.74$, $\sigma = 0.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า องค์ประกอบหลักที่ 2 ด้านการเตรียมพร้อมต่อเหตุการณ์ฉุกเฉินและภัยพิบัติ และองค์ประกอบหลักที่ 3 ด้านหลักสูตรความปลอดภัย ($\mu = 4.76$, $\sigma = 0.43$) มีค่ามากที่สุด รองลงมาอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ องค์ประกอบหลักที่ 1 ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และองค์ประกอบหลักที่ 4 ด้านระบบคุ้มครองและช่วยเหลือ ($\mu = 4.72$, $\sigma = 0.44$)

1.5 ผลการนำองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปใช้

1.5.1 ผลการศึกษาการนำองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปใช้ กับข้าราชการครูโรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม รายละเอียดตามองค์ประกอบหลักพบว่า

1.5.1.1 องค์ประกอบหลักที่ 1 ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ องค์ประกอบย่อยที่ 1 การจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้ปลอดภัย ตัวบ่งชี้จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.80$, $\sigma = .39$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ตัวบ่งชี้ที่ 2 มีการจัดสถานที่ตั้งอาคารเรียน อาคารประกอบต่าง ๆ ถูกหลักสุขาภิบาล มีการกำหนดแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจน ($\mu = 4.92$, $\sigma = 0.29$) มีค่ามากที่สุด รองลงมา ตัวบ่งชี้ที่ 1 มีการจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอนและพัฒนาการทุกด้านของผู้เรียน มีความสะอาด ร่มรื่น สวยงาม มีการปรับแต่งพื้นที่ให้มีประโยชน์ใช้สอยอย่างมีประสิทธิภาพ ตัวบ่งชี้ที่ 3 มีมาตรการป้องกันอันตราย มาตรการรักษาความปลอดภัย มีเครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ ครบครันในขั้นต้นพร้อมใช้งานตลอดเวลาเมื่อเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งการซ่อมแซมสิ่งที่ชำรุดทรุดโทรม และตัวบ่งชี้ที่ 5 มีการใช้ทรัพยากร โดยมีการวางแผนการจัดการที่เป็นรูปธรรม มีการกำจัด/บำบัด/ฟื้นฟู/อนุรักษ์ เพื่อให้สามารถใช้ทรัพยากรได้อย่างยั่งยืนและเกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่าและอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งสามารถนำกลับมาใช้ใหม่ ($\mu = 4.83$, $\sigma = 0.39$) ตัวบ่งชี้ที่ 4 การมีปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคลากรทุกคน มีการให้ความรู้ คำแนะนำ ฝึกปฏิบัติจริง แก่บุคลากรและผู้เรียนให้สามารถช่วยเหลือตนเองและเพื่อนได้ ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.51$) มีค่าต่ำสุด

ระดับความพึงพอใจของข้าราชการครูโรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม ในการนำองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปใช้ องค์ประกอบหลักที่ 1 ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ องค์ประกอบย่อยที่ 1 การจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้ปลอดภัย ตัวบ่งชี้จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.73$, $\sigma = 0.45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ตัวบ่งชี้ที่ 1 มีการจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอนและพัฒนาการทุกด้านของผู้เรียน มีความสะอาด ร่มรื่น สวยงาม มีการปรับแต่งพื้นที่ให้มีประโยชน์ใช้สอยอย่างมีประสิทธิภาพ และตัวบ่งชี้ที่ 2 มีการจัดสถานที่ตั้งอาคารเรียน อาคารประกอบต่าง ๆ ถูกหลักสุขาภิบาล มีการกำหนดแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจน ($\mu = 4.83$, $\sigma = 0.39$) มีค่ามากที่สุด รองลงมา ตัวบ่งชี้ที่ 5 มีการใช้ทรัพยากร โดยมีการวางแผนการจัดการที่เป็นรูปธรรม มีการกำจัด/บำบัด/ฟื้นฟู/อนุรักษ์ เพื่อให้สามารถใช้ทรัพยากรได้อย่างยั่งยืนและเกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่าและอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งสามารถนำกลับมาใช้ใหม่ ($\mu = 4.75$, $\sigma = 0.45$) ตัวบ่งชี้ที่ 3 มีมาตรการป้องกันอันตราย มาตรการรักษาความปลอดภัย มีเครื่องมือ อุปกรณ์

ต่าง ๆ ครอบคลุมในขั้นต้นพร้อมใช้งานตลอดเวลาเมื่อเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งการซ่อมแซมสิ่งที่ชำรุด
ทรุดโทรม ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.51$) มีค่าต่ำสุด

1.5.1.2 องค์ประกอบย่อยที่ 2 การจัดบริการความปลอดภัยในโรงเรียน ตัวบ่งชี้
จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.78$, $\sigma = .35$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน
พบว่า ตัวบ่งชี้ที่ 4 มีการฝึกกิจกรรมและจัดกลุ่มให้บริการด้านความปลอดภัย โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน
กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อฝึกให้ผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือตนเองและผู้อื่นให้ปลอดภัย ($\mu = 5.00$, $\sigma = 0.00$) มีค่ามาก
ที่สุด รองลงมา ตัวบ่งชี้ที่ 1 มีการค้นหา ตรวจตรา ตรวจสอบ ดูแล อุปกรณ์และระบุสิ่งที่เป็นอันตราย
รวมทั้งซ่อมแซมให้ใช้งานได้อย่างปลอดภัย ($\mu = 4.92$, $\sigma = 0.29$) ตัวบ่งชี้ที่ 5 มีการวางแผนที่รอบคอบ
ชัดเจน และครอบคลุมด้านความปลอดภัย รวมทั้งความร่วมมือกันปฏิบัติงานอย่างจริงจังของผู้บริหาร ครู
ผู้ปกครอง หน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ในชุมชน ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.51$) มีค่าต่ำสุด

ระดับความพึงพอใจของข้าราชการครูโรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม
ในการนำองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปใช้ องค์ประกอบหลัก
ที่ 1 ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ องค์ประกอบย่อยที่ 2 การจัดบริการความปลอดภัยในโรงเรียน
ตัวบ่งชี้จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.83$, $\sigma = .32$) เมื่อพิจารณาเป็นราย
ด้าน พบว่า ตัวบ่งชี้ที่ 4 มีการฝึกกิจกรรมและจัดกลุ่มให้บริการด้านความปลอดภัย โดยให้ผู้เรียนมีส่วน
ร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อฝึกให้ผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือตนเองและผู้อื่นให้ปลอดภัย ($\mu = 4.22$, $\sigma = 0.29$) มีค่า
มากที่สุด รองลงมา ตัวบ่งชี้ที่ 3 สร้างมาตรฐานความปลอดภัยในห้องเรียน และห้องต่าง ๆ จัดบริการ
ด้านความปลอดภัย การเตรียมพร้อมและการป้องกันอุบัติเหตุ รวมทั้งสนับสนุนบรรยากาศการเรียนรู้ ($\mu = 4.83$,
 $\sigma = 0.39$) ตัวบ่งชี้ที่ 2 มีการให้บริการด้านสุขภาพ ด้านแนะแนว ให้คำแนะนำการใช้อุปกรณ์ ให้ความรู้ด้าน
สวัสดิศึกษาแก่บุคลากรและผู้เรียน ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.49$) มีค่าต่ำสุด

1.5.2.3 องค์ประกอบย่อยที่ 3 การจัดสิ่งแวดล้อมด้านร่างกายและจิตใจ ตัวบ่งชี้
จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.77$, $\sigma = .43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน
พบว่า ตัวบ่งชี้ที่ 3 มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย รวมทั้งการ
ป้องกัน การช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน และตัวบ่งชี้ที่ 5 สถานศึกษามีการ
จัดการศึกษาให้เหมาะสมกับความสามารถ ความต้องการ ความสนใจของผู้เรียน เพื่อเพิ่ม
ประสบการณ์ให้ผู้เรียนทุกคน และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ($\mu = 4.83$, $\sigma = 0.39$)
มีค่ามากที่สุด รองลงมา ตัวบ่งชี้ที่ 2 มีการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ
สติปัญญา สังคม มีวินัย และค่านิยมที่ดี และตัวบ่งชี้ที่ 4 มีคุณธรรม จริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุข

ตามสังคมมุ่งหวัง รวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้กับผู้เรียน ($\mu = 4.75$, $\sigma = 0.45$) ตัวบ่งชี้ที่ 1 การมีวิสัยทัศน์ของการพัฒนาคนให้เป็นคนดี คนเก่งคนแข็งแรงและมีความสุข ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.50$) มีค่าต่ำสุด

ระดับความพึงพอใจของข้าราชการครูโรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม ในการนำองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปใช้ องค์ประกอบหลัก ที่ 1 ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ องค์ประกอบย่อยที่ 3 การจัดสิ่งแวดล้อมด้านร่างกายและจิตใจ ตัวบ่งชี้จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.82$, $\sigma = .29$) เมื่อพิจารณาเป็นราย ด้าน พบว่า ตัวบ่งชี้ที่ 1 การมีวิสัยทัศน์ของการพัฒนาคนให้เป็นคนดี คนเก่งคนแข็งแรงและมีความสุข ($\mu = 5.00$, $\sigma = 0.00$) มีค่ามากที่สุด รองลงมา ตัวบ่งชี้ที่ 3 มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ ปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย รวมทั้งการป้องกัน การช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับ ผู้เรียน ($\mu = 4.76$, $\sigma = 0.49$) ตัวบ่งชี้ที่ 4 มีคุณธรรม จริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามสังคม มุ่งหวัง รวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้กับผู้เรียน ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.51$) มีค่าต่ำสุด

1.5.2.4 องค์ประกอบหลักที่ 2 ด้านการเตรียมพร้อมต่อเหตุการณ์ฉุกเฉินและ ภัยพิบัติ องค์ประกอบย่อยที่ 1 การวางแผนรับมือกับภัยพิบัติ ตัวบ่งชี้จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ โดยรวมอยู่ใน ระดับมากที่สุด ($\mu = 4.80$, $\sigma = .40$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ตัวบ่งชี้ที่ 3 มีการฝึกอบรม เจ้าหน้าที่ ครู ผู้เรียน เป็นแกนนำด้านความปลอดภัยรอบด้าน และแบ่งแยกหน้าที่งาน และความรับผิดชอบได้ อย่างเหมาะสม ($\mu = 4.90$, $\sigma = 0.29$) มีค่ามากที่สุด รองลงมา ตัวบ่งชี้ที่ 2 มีการทำงานที่ประสานกัน ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนหน่วยงาน องค์กรที่เกี่ยวข้อง และตัวบ่งชี้ที่ 5 มีขั้นตอนมาตรฐานการปฏิบัติงานที่ เหมาะสมกับภัยต่าง ๆ จัดกิจกรรมการฝึกซ้อมการป้องกันภัยต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่ พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา รวมทั้งการวางแผนเคลื่อนย้ายผู้ป่วยหรือผู้ประสบภัย ($\mu = 4.83$, $\sigma = 0.39$) ตัวบ่งชี้ที่ 1 โรงเรียนมีการพัฒนาแผนรับมือฉุกเฉิน มีนโยบายและเป้าหมาย ใช้เครื่องมือ เทคโนโลยีใน การบริหารจัดการภัยพิบัติที่เหมาะสมใช้งานได้ ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.49$) มีค่าต่ำสุด

ระดับความพึงพอใจของข้าราชการครูโรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม ในการนำองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปใช้ องค์ประกอบหลัก ที่ 2 ด้านการเตรียมพร้อมต่อเหตุการณ์ฉุกเฉินและภัยพิบัติ องค์ประกอบย่อยที่ 1 การวางแผนรับมือ กับภัยพิบัติ ตัวบ่งชี้จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.85$, $\sigma = .32$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ตัวบ่งชี้ที่ 4 มีเครือข่ายประชาสัมพันธ์ กระจายข่าวสารระหว่างองค์กร

กับชุมชนและสื่อสารมวลชน รวมทั้งรายงานข้อมูลและขอความช่วยเหลือไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยด่วน ($\mu = 5.00$, $\sigma = 0.00$) มีค่ามากที่สุด รองลงมาได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่ 1 โรงเรียนมีการพัฒนาแผนรับมือฉุกเฉิน มีนโยบายและเป้าหมาย ใช้เครื่องมือ เทคโนโลยีในการบริหารจัดการภัยพิบัติที่เหมาะสมใช้งานได้ ($\mu = 4.92$, $\sigma = 0.29$) ตัวบ่งชี้ที่ 3 มีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ ครู ผู้เรียน เป็นแกนนำด้านความปลอดภัยรอบด้าน และแบ่งแยกหน้าที่งาน และความรับผิดชอบได้อย่างเหมาะสม และตัวบ่งชี้ที่ 5 มีขั้นตอนมาตรฐานการปฏิบัติงานที่เหมาะสมกับภัยต่าง ๆ จัดกิจกรรมการฝึกซ้อมการป้องกันภัยต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา รวมทั้งการวางแผนเคลื่อนย้ายผู้ป่วยหรือผู้ประสบภัย ($\mu = 4.75$, $\sigma = 0.45$) มีค่าต่ำสุด

1.5.2.5 องค์ประกอบย่อยที่ 2 การฝึกซ้อมสถานการณ์ภัยพิบัติ ตัวบ่งชี้จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.81$, $\sigma = .35$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ตัวบ่งชี้ที่ 4 มีการฝึกซ้อมและทบทวนแผนฉุกเฉินอย่างสม่ำเสมอ และสามารถทดสอบได้ว่าสามารถทำได้ สมจริงอย่างที่ต้องการหรือไม่และสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งประเมินผลและปรับปรุงการฝึกซ้อมอย่างจริงจัง ($\mu = 5.00$, $\sigma = 0.00$) มีค่ามากที่สุด รองลงมาตัวบ่งชี้ที่ 3 มีการฝึกอบรมภาคทฤษฎี การวางแผนการเคลื่อนย้ายผู้ประสบภัยไปยังจุดที่ปลอดภัยและฝึกทักษะการปฐมพยาบาล และตัวบ่งชี้ที่ 6 มีการสร้างวัฒนธรรมการเตรียมความพร้อม กระตุ้นให้บุคลากร ผู้เรียนและผู้ปกครอง และสมาชิกในชุมชนเข้ามาส่วนร่วมในกิจกรรมฝึกซ้อมฯ ($\mu = 4.75$, $\sigma = 0.45$) ตัวบ่งชี้ที่ 2 มีการให้ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตนเมื่อเกิดเหตุแก่บุคลากรทุกคน และการพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน และตัวบ่งชี้ที่ 5 มีการติดตั้งอุปกรณ์สื่อสาร อุปกรณ์เตือนภัยและประชาสัมพันธ์ให้ทุกคนรับทราบเมื่อเกิดภัยพิบัติ ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.49$) มีค่าต่ำสุด

ระดับความพึงพอใจของข้าราชการครูโรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม ในการนำองค์ประกอบขององค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน องค์ประกอบหลักที่ 2 ด้านการเตรียมพร้อมต่อเหตุการณ์ฉุกเฉินและภัยพิบัติ องค์ประกอบย่อยที่ 2 การฝึกซ้อมสถานการณ์ภัยพิบัติ ตัวบ่งชี้จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.81$, $\sigma = 0.35$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ตัวบ่งชี้ที่ 6 มีการสร้างวัฒนธรรมการเตรียมความพร้อม กระตุ้นให้บุคลากร ผู้เรียนและผู้ปกครอง และสมาชิกในชุมชนเข้ามาส่วนร่วมในกิจกรรมฝึกซ้อมฯ ($\mu = 5.00$, $\sigma = 0.00$) มีค่ามากที่สุด รองลงมาได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่ 5 มีการติดตั้งอุปกรณ์สื่อสาร อุปกรณ์เตือนภัยและประชาสัมพันธ์ให้ทุกคนรับทราบเมื่อเกิดภัยพิบัติ ($\mu = 4.92$, $\sigma = 0.29$) ตัวบ่งชี้ที่ 2 มีการให้ความรู้

ความเข้าใจในการปฏิบัติตนเมื่อเกิดเหตุแก่บุคลากรทุกคน และการพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน และตัวบ่งชี้ที่ 4 มีการฝึกซ้อมและทบทวนแผนฉุกเฉินอย่างสม่ำเสมอ และสามารถทดสอบได้ว่าสามารถทำได้สมจริงอย่างที่ต้องการหรือไม่และสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งประเมินผลและปรับปรุงการฝึกซ้อมอย่างจริงจัง ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.49$) มีค่าต่ำสุด

1.5.2.6 องค์ประกอบย่อยที่ 3 การเตรียมความพร้อมรับมือภัยพิบัติ ตัวบ่งชี้จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.83$, $\sigma = 0.27$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าตัวบ่งชี้ที่ 3 จัดการศึกษาและเสริมสร้างความรู้แก่ผู้เรียน นักศึกษา และเยาวชนเกี่ยวกับการป้องกันและการปฏิบัติตนอย่างถูกต้อง โดยจัดตั้งชมรม ชุมนุม จัดนิทรรศการ โครงการต่าง ๆ เกี่ยวกับความปลอดภัย รวมทั้งบูรณาการไว้ในหลักสูตรและกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ และตัวบ่งชี้ที่ 4 จัดเตรียมระบบสื่อสาร เครื่องมืออุปกรณ์ให้เพียงพอและใช้งานได้ตลอดเวลา ($\mu = 5.00$, $\sigma = 0.00$) มีค่ามากที่สุด รองลงมา ตัวบ่งชี้ที่ 2 จัดทำข้อมูลกำลังเจ้าหน้าที่ อาสาสมัคร บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวข้องกับภัยพิบัติ รวมทั้งการฝึกอบรมและฝึกซ้อมการใช้เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์เป็นระยะ เพื่อให้ปฏิบัติตามขั้นตอนได้อย่างถูกต้องแม่นยำและมีประสิทธิภาพ ($\mu = 4.83$, $\sigma = 0.39$) ตัวบ่งชี้ที่ 1 มีการตรวจสอบ ปรับปรุงข้อมูลพื้นที่เสี่ยงภัยพิบัติ จัดทำแผนความปลอดภัยสำหรับสถานศึกษาและประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีแผนและเครือข่ายการประชาสัมพันธ์ ข่าวสาร ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.51$) มีค่าต่ำสุด

ระดับความพึงพอใจของข้าราชการครูโรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม ในการนำองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน องค์ประกอบหลักที่ 2 ด้านการเตรียมพร้อมต่อเหตุการณ์ฉุกเฉินและภัยพิบัติ องค์ประกอบย่อยที่ 3 การเตรียมความพร้อมรับมือภัยพิบัติ ตัวบ่งชี้จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.85$, $\sigma = .36$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ตัวบ่งชี้ที่ 1 มีการตรวจสอบ ปรับปรุงข้อมูลพื้นที่เสี่ยงภัยพิบัติ จัดทำแผนความปลอดภัยสำหรับสถานศึกษาและประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีแผนและเครือข่ายการประชาสัมพันธ์ ข่าวสาร และตัวบ่งชี้ที่ 3 จัดการศึกษาและเสริมสร้างความรู้แก่ผู้เรียน นักศึกษา และเยาวชนเกี่ยวกับการป้องกันและการปฏิบัติตนอย่างถูกต้อง โดยจัดตั้งชมรม ชุมนุม จัดนิทรรศการ โครงการต่าง ๆ เกี่ยวกับความปลอดภัย รวมทั้งบูรณาการไว้ในหลักสูตรและกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ($\mu = 4.92$, $\sigma = 0.29$) มีค่ามากที่สุด รองลงมา ตัวบ่งชี้ที่ 2 จัดทำข้อมูลกำลังเจ้าหน้าที่ อาสาสมัคร บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวข้องกับภัยพิบัติ รวมทั้งการฝึกอบรมและฝึกซ้อมการใช้เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์เป็นระยะ เพื่อให้ปฏิบัติตามขั้นตอนได้อย่างถูกต้อง แม่นยำและมีประสิทธิภาพ และตัวบ่งชี้ที่ 5 จัดเตรียมพลังงานสำรอง

ปัจจัยสี่ ข้อมูลส่วนตัว ข้อมูลประวัติการเจ็บป่วย สถานที่ที่ปลอดภัยในการอพยพผู้ประสบภัย ($\mu = 4.82$, $\sigma = 0.39$) ตัวบ่งชี้ที่ 4 จัดเตรียมระบบสื่อสาร เครื่องมือ อุปกรณ์ให้เพียงพอและใช้งานได้ตลอดเวลา ($\mu = 4.75$, $\sigma = 0.45$) มีค่าต่ำสุด

1.5.2.7 องค์ประกอบหลักที่ 3 องค์ประกอบหลักที่ 3 ด้านหลักสูตรความปลอดภัย องค์ประกอบย่อยที่ 1 การสร้างหลักสูตรความปลอดภัย ตัวบ่งชี้จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.75$, $\sigma = .45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ตัวบ่งชี้ที่ 3 มีการสร้างหลักสูตรความปลอดภัย ได้แก่ หลักสูตรป้องกันการจมน้ำและการว่ายน้ำ หลักสูตรป้องกันการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุ หลักสูตรปฐมพยาบาลและการช่วยเหลือ หลักสูตรความปลอดภัยบนท้องถนน เป็นต้น ($\mu = 4.83$, $\sigma = 0.39$) มีค่ามากที่สุด รองลงมา ตัวบ่งชี้ที่ 2 มีการจัดตั้งทีมปฏิบัติงาน ชมรม ชุมนุม การจัดทำแผน/โครงการ ที่มีจุดเน้นที่ความปลอดภัยของเด็กผู้เรียน ตัวบ่งชี้ที่ 4 มีการสร้างหลักสูตรความปลอดภัยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะในการดำรงชีวิตอย่างปลอดภัยในโรงเรียนและสังคมได้อย่างมีความสุข และตัวบ่งชี้ที่ 5 มีการจัดการเรียนการสอนโดยการสอดแทรกความรู้เรื่องความประมาทและวิเคราะห์การจำลองสถานการณ์การเกิดอุบัติเหตุ ประสาทการรับรู้ของผู้เรียน และมีความเชื่อมั่นในตนเอง ($\mu = 4.75$, $\sigma = 0.45$) ตัวบ่งชี้ที่ 1 มีการจัดทำหลักสูตรโรงเรียนและกิจกรรมเพิ่มทักษะต่าง ๆ ที่ส่งเสริมความปลอดภัยในโรงเรียน โดยเป็นสาระการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในแต่ละระดับชั้น ในวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันปีใหม่ วันสงกรานต์ เป็นต้น ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.49$) มีค่าต่ำสุด

ระดับความพึงพอใจของข้าราชการครูโรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม ในการนำองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปใช้ องค์ประกอบหลักที่ 3 ด้านหลักสูตรความปลอดภัย องค์ประกอบย่อยที่ 1 การสร้างหลักสูตรความปลอดภัย ตัวบ่งชี้จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.85$, $\sigma = 0.32$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ตัวบ่งชี้ที่ 1 มีการจัดทำหลักสูตรโรงเรียนและกิจกรรมเพิ่มทักษะต่าง ๆ ที่ส่งเสริมความปลอดภัยในโรงเรียน โดยเป็นสาระการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในแต่ละระดับชั้น ในวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันปีใหม่ วันสงกรานต์ เป็นต้น ($\mu = 5.00$, $\sigma = 0.0$) รองลงมา ตัวบ่งชี้ที่ 3 มีการสร้างหลักสูตรความปลอดภัย ได้แก่ หลักสูตรป้องกันการจมน้ำและการว่ายน้ำ หลักสูตรป้องกันการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุ หลักสูตรปฐมพยาบาลและการช่วยเหลือ หลักสูตรความปลอดภัยบนท้องถนน เป็นต้น ($\mu = 4.92$, $\sigma = 0.29$) ตัวบ่งชี้ที่ 4 มีการสร้างหลักสูตรความปลอดภัยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะในการดำรงชีวิตอย่างปลอดภัยในโรงเรียนและสังคมได้อย่างมีความสุข และตัวบ่งชี้ที่ 5 มีการจัดการเรียน

การสอนโดยการสอดแทรกความรู้เรื่องความประมาท และวิเคราะห์การจำลองสถานการณ์การเกิดอุบัติเหตุ
 ประสาทการรับรู้ของผู้เรียน และมีความเชื่อมั่นในตนเอง ($\mu = 4.75$, $\sigma = 0.45$) มีค่าต่ำสุด

1.5.2.8 องค์ประกอบย่อยที่ 2 การจัดการเรียนการสอนสวัสดีศึกษา ตัวบ่งชี้จำนวน
 5 ตัวบ่งชี้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.85$, $\sigma = .31$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า
 ตัวบ่งชี้ที่ 3 มีความร่วมมือกันของผู้บริหาร ครู พ่อ แม่ ผู้ปกครองผู้เรียน หน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ
 ในชุมชน ($\mu = 5.00$, $\sigma = 0.00$) มีค่ามากที่สุด รองลงมา ตัวบ่งชี้ที่ 2 ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่อง
 ความปลอดภัยทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน รวมทั้งมีความสามารถและทักษะในสิ่งที่ผู้เรียนต้องกระทำ
 และมีเจตคติที่ดีเกี่ยวกับความปลอดภัย ($\mu = 4.92$, $\sigma = 0.29$) ตัวบ่งชี้ที่ 1 มีการกำหนดเป้าหมาย
 การดำเนินงานที่ชัดเจน การวางแผนหรือแผนงานการส่งเสริมและสนับสนุนเรื่องความปลอดภัยจาก
 อุบัติเหตุ ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.49$) มีค่าต่ำสุด

ระดับความพึงพอใจของข้าราชการครูโรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม
 ในการนำองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
 การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปใช้ องค์ประกอบหลัก
 ที่ 3 ด้านหลักสูตรความปลอดภัย องค์ประกอบย่อยที่ 2 การจัดการเรียนการสอนสวัสดีศึกษา ตัวบ่งชี้
 จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.72$, $\sigma = 0.46$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน
 พบว่า ตัวบ่งชี้ที่ 5 ปลูกฝังและฝึกปฏิบัติอย่างจริงจังเป็นประจำจนเป็นนิสัยในการรักษาความปลอดภัย
 เพื่อดูแลตนเอง ครอบครัวและผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม ($\mu = 4.83$, $\sigma = 0.39$) มีค่ามากที่สุด รองลงมา
 ตัวบ่งชี้ที่ 1 มีการกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานที่ชัดเจน การวางแผนหรือแผนงานการส่งเสริมและ
 สนับสนุนเรื่องความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ และตัวบ่งชี้ที่ 4 มีการจัดการเรียนการสอนสวัสดีศึกษาเกี่ยวกับ
 การป้องกันและบริหารจัดการภายในโรงเรียนเพื่อไม่ให้เกิดอุบัติเหตุ ให้รู้ถึงภัยอันตราย วิธีการรักษาความ
 ปลอดภัย รู้วิธีการหลีกเลี่ยงและช่วยเหลือตนเองได้ ($\mu = 4.75$, $\sigma = 0.45$) ตัวบ่งชี้ที่ 3 มีความร่วมมือกัน
 ของผู้บริหาร ครู พ่อ แม่ ผู้ปกครองผู้เรียน หน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ในชุมชน ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.51$)
 มีค่าต่ำสุด

1.5.2.9 องค์ประกอบหลักที่ 4 ด้านระบบคุ้มครองและช่วยเหลือ องค์ประกอบย่อย
 ที่ 1 ระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ตัวบ่งชี้จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด
 ($\mu = 4.77$, $\sigma = 0.36$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ตัวบ่งชี้ที่ 1 มีมาตรการส่งเสริมความประพฤติ
 ผู้เรียน โดยจัดให้มีระบบการบริหารงานด้านแนะแนว ให้คำปรึกษา อบรม มีกิจกรรมเสริมสร้างทักษะ
 การดำรงชีวิต ได้แก่ กิจกรรมโฮมรูม การเยี่ยมบ้าน การประชุมผู้ปกครอง เป็นต้น ($\mu = 5.00$, $\sigma = 0.00$)

มีค่ามากที่สุด รองลงมา ตัวบ่งชี้ที่ 4 มีคณะกรรมการโรงเรียนดำเนินงานดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน มีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐาน คุณภาพและหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ ($\mu = 4.92$, $\sigma = 0.29$) ตัวบ่งชี้ที่ 5 มีการประเมินผล และการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก ในการช่วยเหลือและคุ้มครองเด็ก ในกรณีที่โรงเรียนไม่สามารถให้การช่วยเหลือผู้เรียนได้ ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.51$) มีค่าต่ำสุด และระดับความพึงพอใจของข้าราชการครูโรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม ในการนำองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปใช้ องค์ประกอบหลัก ที่ 4 ด้านระบบคุ้มครองและช่วยเหลือ องค์ประกอบย่อยที่ 1 ระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ตัวบ่งชี้ จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.73$, $\sigma = 0.45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ตัวบ่งชี้ที่ 3 ครูมีทักษะการสังเกตและการแก้ไขปัญหา โดยการค้นหาสาเหตุของปัญหานั้น ๆ สืบค้น ข้อเท็จจริงและจัดทำข้อมูลศึกษาเป็นรายกรณี และตัวบ่งชี้ที่ 5 มีการประเมินผล และการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกในการช่วยเหลือและคุ้มครองเด็ก ในกรณีที่โรงเรียนไม่สามารถให้การช่วยเหลือผู้เรียนได้ ($\mu = 4.83$, $\sigma = 0.39$) มีค่ามากที่สุด รองลงมา ตัวบ่งชี้ที่ 2 มีระบบการบันทึก ข้อมูลของผู้เรียนทุกคน ทุกด้าน และระบบการรายงานข้อมูลของผู้เรียนให้แก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการ ส่งข้อมูลแจ้งครูประจำชั้นและครูประจำวิชา ($\mu = 4.75$, $\sigma = 0.45$) ตัวบ่งชี้ที่ 4 มีคณะกรรมการโรงเรียน ดำเนินงานดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน มีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐาน คุณภาพและหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.51$) มีค่าต่ำสุด

1.5.2.10 องค์ประกอบย่อยที่ 2 การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ตัวบ่งชี้จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.85$, $\sigma = 0.27$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ตัวบ่งชี้ ที่ 3 มีวิธีการคุ้มครองและช่วยเหลือเด็ก โดยได้รับการสงเคราะห์จากหน่วยงานของรัฐในการเลี้ยงดู อบรม ให้การศึกษา ฝึกอาชีพ บำบัด ฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจ รวมทั้งการอบรมจริยธรรมและมีความ ประพฤติที่เหมาะสม และตัวบ่งชี้ที่ 5 โรงเรียนมีการกำหนดระเบียบให้ผู้เรียนปฏิบัติตามที่กฎกระทรวง กำหนด ($\mu = 5.00$, $\sigma = 0.00$) มีค่ามากที่สุด รองลงมา ตัวบ่งชี้ที่ 4 มีการประสานความร่วมมือกับ พนักงาน เจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครอง ตำรวจ หรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เพื่อพิจารณา วิธีการคุ้มครองสวัสดิภาพที่เหมาะสมในการช่วยเหลือเด็กได้ทันทั่วทั้งที่ ($\mu = 4.83$, $\sigma = 0.39$) ตัวบ่งชี้ที่ 1 มีพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก ข้อกำหนดและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิความปลอดภัยในเด็ก และมีการ ประกันให้มีการคุ้มครองและดูแลเด็กอย่างเต็มที่ ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.49$) มีค่าต่ำสุด และระดับความ

พึงพอใจของข้าราชการครูโรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม ในการนำองค์ประกอบสถานศึกษาไปลดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปใช้ องค์ประกอบหลักที่ 4 ด้านระบบคุ้มครองและช่วยเหลือ องค์ประกอบย่อยที่ 2 การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ตัวบ่งชี้จำนวน 5 ตัวบ่งชี้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.70$, $\sigma = .47$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ตัวบ่งชี้ที่ 2 มีการรวบรวมสรรพกำลัง หน่วยงานของภาครัฐ เอกชนและองค์กรอิสระในการช่วยเหลือ แก้ปัญหา และพัฒนาสถาบันครอบครัวอย่างเหมาะสม ($\mu = 4.83$, $\sigma = 0.39$) มีค่ามากที่สุด รองลงมา ตัวบ่งชี้ที่ 5 โรงเรียนมีการกำหนดระเบียบให้ผู้เรียนปฏิบัติตามที่กฎกระทรวงกำหนด ($\mu = 4.75$, $\sigma = 0.45$) ตัวบ่งชี้ที่ 3 มีวิธีการคุ้มครองและช่วยเหลือเด็ก โดยได้รับการสงเคราะห์จากหน่วยงานของรัฐในการเลี้ยงดู อบรม ให้การศึกษา ฝึกอาชีพ บำบัด พื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจ รวมทั้งการอบรมจริยธรรมและมีความประพฤติที่เหมาะสม ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.51$) มีค่าต่ำสุด

1.5.2.11 องค์ประกอบย่อยที่ 3 การป้องกันอันตรายจากบุคคลตัวบ่งชี้จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.78$, $\sigma = .36$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ตัวบ่งชี้ที่ 3 โรงเรียนมีการกำหนดมาตรการ รณรงค์การป้องกันและแก้ไข โดยมีคณะกรรมการเฝ้าระวังในสถานที่เสี่ยง ให้คำปรึกษา ให้ความรู้แก่ครู ผู้เรียน ผู้ปกครองและชุมชน สามารถประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนได้ ($\mu = 5.00$, $\sigma = 0.00$) มีค่ามากที่สุด รองลงมา ตัวบ่งชี้ที่ 5 ใช้มาตรการระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอและมีประสิทธิภาพ ($\mu = 4.83$, $\sigma = 0.39$) ตัวบ่งชี้ที่ 2 ผู้บริหารโรงเรียนมีการบันทึกที่ชัดเจนเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น รวมถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดขึ้น เพื่อนำไปวัดผล และตัวบ่งชี้ที่ 4 มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาสภาพจิตใจ และส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน โดยการปลูกฝังให้เกิดความรัก ความสามัคคี ความเอื้ออาทร การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความเห็นอกเห็นใจกันและให้เอื้อภัยซึ่งกันและกัน รวมทั้งส่งเสริมการมีทักษะในด้านต่าง ๆ ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.49$) มีค่าต่ำสุด และระดับความพึงพอใจของข้าราชการครูโรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม ในการนำองค์ประกอบสถานศึกษาไปลดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปใช้ องค์ประกอบหลักที่ 4 ด้านระบบคุ้มครองและช่วยเหลือ องค์ประกอบย่อยที่ 3 การป้องกันอันตรายจากบุคคล ตัวบ่งชี้จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.75$, $\sigma = 0.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ตัวบ่งชี้ที่ 3 โรงเรียนมีการกำหนดมาตรการ รณรงค์การป้องกันและแก้ไข โดยมีคณะกรรมการเฝ้าระวังในสถานที่เสี่ยง ให้คำปรึกษา ให้ความรู้แก่ครู ผู้เรียน ผู้ปกครองและ

ชุมชน สามารถประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนได้ ($\mu = 4.92$, $\sigma = 0.29$) มีค่ามากที่สุด รองลงมา ตัวบ่งชี้ที่ 5 ใช้มาตรการระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอและมีประสิทธิภาพ ($\mu = 4.83$, $\sigma = 0.39$) ตัวบ่งชี้ที่ 2 ผู้บริหารโรงเรียนมีการบันทึกที่ชัดเจนเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น รวมถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดขึ้น เพื่อนำไปวัดผล ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.51$) มีค่าต่ำสุด

1.6 ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจต่อการพัฒนาองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ผู้เรียน จำนวน 157 คน) ไปใช้ ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 4 ด้าน องค์ประกอบย่อย 11 ด้าน ตัวบ่งชี้ 56 ตัวบ่งชี้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.73$, $\sigma = 0.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า องค์ประกอบย่อยที่ 2 การจัดบริการความปลอดภัยในโรงเรียน องค์ประกอบย่อยที่ 3 การจัดสิ่งแวดล้อมด้านร่างกายและจิตใจ และองค์ประกอบย่อยที่ 9 ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($\mu = 4.77$, $\sigma = 0.42$) มีค่ามากที่สุด รองลงมา องค์ประกอบย่อยที่ 7 การสร้างหลักสูตรความปลอดภัย ($\mu = 4.76$, $\sigma = 0.43$) องค์ประกอบย่อยที่ 1 การจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้ปลอดภัย ($\mu = 4.65$, $\sigma = 0.48$) มีค่าต่ำสุด

1.7 ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 9 คน โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม ต่อการนำองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปใช้ ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 4 ด้าน องค์ประกอบย่อย 11 ด้าน ตัวบ่งชี้ 56 ตัวบ่งชี้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.84$, $\sigma = 0.35$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า องค์ประกอบย่อยที่ 2 การจัดบริการความปลอดภัยในโรงเรียน องค์ประกอบย่อยที่ 8 การจัดการเรียนการสอนสวัสดิศึกษาองค์ประกอบย่อยที่ 9 ระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน องค์ประกอบย่อยที่ 10 การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก และองค์ประกอบย่อยที่ 11 การป้องกันอันตรายจากบุคคล ($\mu = 4.87$, $\sigma = 0.35$) มีค่ามากที่สุด รองลงมา องค์ประกอบย่อยที่ 5 การฝึกซ้อมสถานการณ์ภัยพิบัติ ($\mu = 4.84$, $\sigma = 0.39$) องค์ประกอบย่อยที่ 4 การวางแผนรับมือภัยพิบัติ ($\mu = 4.76$, $\sigma = 0.44$) มีค่าต่ำสุด

2. อภิปรายผล

การพัฒนาองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน อภิปรายผล ได้ดังนี้

2.1 องค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า มี 3 องค์ประกอบหลัก 11 ตัวแปรแฝง 56 ตัวแปรสังเกตได้ ได้แก่ องค์ประกอบหลักที่ 1 ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ 4 องค์ประกอบย่อย ตัวบ่งชี้จำนวน 15 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบหลักที่ 2 ด้านการเตรียมพร้อมต่อเหตุการณ์ฉุกเฉินและภัยพิบัติ 3 องค์ประกอบย่อย ตัวบ่งชี้จำนวน 16 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบหลักที่ 3 ด้านหลักสูตรความปลอดภัย 2 องค์ประกอบย่อย ตัวบ่งชี้จำนวน 10 ตัวบ่งชี้ และองค์ประกอบหลักที่ 4 ด้านระบบคุ้มครองและช่วยเหลือ 3 องค์ประกอบย่อย ตัวบ่งชี้จำนวน 15 ตัวบ่งชี้ ซึ่งสอดคล้องกับกรอบแนวคิดในการวิจัยและสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ในการศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรที่บ่งชี้องค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย แสดงให้เห็นว่า องค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นสิ่งสำคัญที่สถานศึกษาต้องคำนึงถึง ในการส่งเสริมบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในการบริหารจัดการศึกษา ดังที่ ไฮเลแบรนด์ (Hildebrand, 1984) ที่กล่าวว่า ความปลอดภัยในสถานศึกษาว่า จะต้องพิจารณาถึงอัตราส่วนครูและเด็ก การให้การดูแลเด็กอย่างใกล้ชิด และเน้นถึงความจำเป็น และความสำคัญของการประกันภัยสำหรับเด็ก ซึ่งสถานศึกษาจะต้องจัดให้แก่เด็ก ซึ่ง ดอนเมซ (Dönmez, 2001) กล่าวว่า ผู้เรียนและครูควรรู้สึกว่าเป็นอิสระทางกายภาพ ทางร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ สอดคล้องกับ แคปแลนและโอวิงส์ (Kaplan and Owings, 2000) ที่กล่าวว่า เหตุผลหลักที่โรงเรียนมีอยู่ คือ ผู้เรียนและการศึกษา ดังนั้นความปลอดภัยของสถานศึกษา และแนวคิดเกี่ยวกับความปลอดภัยของผู้เรียนจึงถูกใช้สลับกัน ถ้าครูและผู้เรียนไม่รู้สึกปลอดภัยในสถานศึกษา การสอนและการเรียนรู้จะไม่เกิดขึ้น ดังนั้น สถานศึกษาที่ปลอดภัยมีสภาพแวดล้อมทางสังคมและร่างกายที่ส่งเสริมพฤติกรรมที่เหมาะสม สภาพแวดล้อมทางสังคม ประกอบด้วยบรรทัดฐาน กฎ ระเบียบและการบังคับใช้ และการสนับสนุนที่จำเป็นเพื่อให้ผู้เรียนและผู้ปกครองสามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสม ขณะที่ วานแฮม (Varnham, 2005) กล่าวว่า สถานศึกษามีหน้าที่โดยตรงในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและรับผิดชอบตามกฎหมายในการจัดสภาพแวดล้อมด้านกายภาพให้ปลอดภัยและจัดสิ่งแวดล้อมเพื่อเด็กและจัดบริการความปลอดภัยในสถานศึกษา สอดคล้องกับ โซนาเยีย (Sonayia, 2012) ได้กล่าวถึงความหมายของความปลอดภัยในสถานศึกษาว่า ขั้นแรกให้ทำความเข้าใจว่าการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ปลอดภัย เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง ไม่มีสูตรตายตัว โรงเรียนทั้งหมดต้องนำแนวทางด้านความปลอดภัยมาใช้เป็นกิจวัตรประจำวัน โดยทั่วไป

“ความปลอดภัยในสถานศึกษา ประกอบด้วยโปรแกรมและบริการที่หลากหลาย ซึ่งออกแบบมาเพื่อสนับสนุนการบำรุงรักษาและการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ปลอดภัยและเป็นประโยชน์ อีกวิธีที่เป็นประโยชน์ คือ การขอความช่วยเหลือจากผู้เรียนในการดำเนินการประเมินผลทางกายภาพของสถานศึกษา เพื่อช่วยผู้บริหารในการระบุและแก้ไขข้อบกพร่องที่สามารถนำไปสู่การกลั่นแกล้งและความปลอดภัยอื่น ๆ การสำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสภาพอากาศของสถานศึกษาของผู้เรียนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญตามมุมมองของผู้เรียน กระบวนการนี้สามารถเปิดเผยได้อย่างมากสำหรับเจ้าหน้าที่ของสถานศึกษาที่ประสงค์จะค้นหาและแก้ไขอันตราย การจัดการและประสานงาน การตอบสนองของสถานศึกษาต่อเหตุการณ์ที่อาจเป็นอันตรายต่อหรือทำร้ายคนในสถานศึกษา โครงสร้างความสามารถในการดำเนินงานต้องใช้เวลาในการวางแผนและการตอบสนองต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ ขณะที่ กระทรวงศึกษาธิการและสถาบันการศึกษาแห่งชาติ (Ministry of education and National institute of education, 2017) ให้ความหมายของความปลอดภัยของสถานศึกษา หมายถึง สถานศึกษาและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษา ซึ่งปลอดภัยจากการใช้ความรุนแรง การกลั่นแกล้ง การล่วงละเมิดและการใช้สารเสพติด ซึ่ง กระทรวงศึกษาธิการสหรัฐอเมริกา (U.S. Department of education, 2017 อ้างถึงใน สุกัญญา พรน้อย, 2562) ให้ความหมายของสถานศึกษาที่ปลอดภัย หมายถึง สถานศึกษาส่งเสริมการปกป้องผู้เรียนจากการใช้ความรุนแรง การสัมผัสกับอาวุธและการคุกคาม การโจรกรรม การกลั่นแกล้งการขยหรือการใช้สารที่ผิดกฎหมายในบริเวณสถานศึกษา ความปลอดภัยของสถานศึกษาเชื่อมโยงกับผลการเรียนของผู้เรียน และสถานศึกษาที่ดีขึ้น ความปลอดภัยทางอารมณ์และร่างกายในสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับผลการเรียน ในเวลาเดียวกันผู้เรียนที่ตกเป็นเหยื่อการล่วงละเมิดทางร่างกาย หรืออารมณ์หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการขยหรือใช้สารที่ผิดกฎหมายในบริเวณสถานศึกษา มีความเสี่ยงต่อการเข้าเรียนไม่เต็ม ความล้มเหลวของหลักสูตรและการออกกลางคัน ความปลอดภัยในสถานศึกษาส่งผลต่อผู้เรียนทุกคน กล่าวคือ ความปลอดภัยด้านอาคารเรียน ซึ่งครอบคลุมกิจกรรมการศึกษาและสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมด การสร้างสถานศึกษา ควรพิจารณาถึงแผ่นดินไหวและภัยธรรมชาติ ขนาดของชั้นเรียนควรเหมาะสมเมื่อเทียบกับจำนวนผู้เรียน ประตูและหน้าต่างควรล็อกและแข็งแรง อาคารเหมาะสมกับความร้อน แสงสว่าง การระบายอากาศ ความชื้น มลพิษทางเสียง มลพิษทางอากาศ ฯลฯ จุดสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ วัสดุที่ใช้ในกิจกรรมการศึกษาและวัตถุประสงค์อื่น ๆ เช่น หมอน้ำ โต๊ะทำงาน เก้าอี้ ราวบันไดควรมีขอบมน ขณะที่ อมรวิรัช นาครทรรพและจุฬารักษ์ มาเสถียรวงศ์ (2553) กล่าวว่า จากสถานการณ์ปัญหาการบาดเจ็บและเสียชีวิตของเด็กทั่วโลกที่มีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น ส่งผลให้หลายประเทศให้ความสำคัญกับเรื่อง สวัสดิศึกษา (Safety Education) หรือความปลอดภัยในโรงเรียนมากขึ้น เพราะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหลักประกันอุบัติเหตุในชีวิตและทรัพย์สินของทุกคนในโรงเรียนและชุมชนรอบข้าง นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2554) กล่าวว่า โรงเรียนเป็น

สถานที่ที่ผู้เรียนต้องใช้ชีวิตอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นโรงเรียนจึงเป็นสถานที่ที่ต้องมีความปลอดภัยต่อชีวิตไม่น้อยกว่าบ้าน ซึ่งสามารถแบ่งการจัดสวัสดิภาพในโรงเรียนออกเป็น 3 ด้าน คือ การจัดสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนให้ปลอดภัย การจัดบริการความปลอดภัยในโรงเรียน และการจัดการเรียนการสอนสวัสดิศึกษาในโรงเรียน เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียน ครู และบุคลากรในโรงเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การป้องกันอุบัติเหตุ ตระหนักถึงความสำคัญของความปลอดภัย มีจิตสำนึกที่ดี และสวัสดินิสัยในอันที่จะป้องกันตนเองและผู้อื่นให้พ้นภัยหรือลดอัตราการเกิดอุบัติเหตุลงได้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2556) กล่าวว่า กิจกรรมทุกชนิดที่สถานศึกษาจัดขึ้น และมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการจัดสถานศึกษาปลอดภัย การจัดการศึกษาและหลักสูตรการเรียนการสอนด้านความปลอดภัยในสถานศึกษาที่ร่วมกันจัดทำขึ้นในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีความรู้และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึงกิจกรรมหลักการบริหารสถานศึกษาปลอดภัย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการศึกษาและมีกิจกรรมที่สำคัญ ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารสถานศึกษาเล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อนำไปใช้บริหารจัดการศึกษาในการส่งเสริมพัฒนาสถานศึกษาให้ปลอดภัยสำหรับผู้เรียน ซึ่งผลการวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ประกอบในครั้งนี้ มีผู้อำนวยการสถานศึกษา ข้าราชการครู/ครูกลุ่มบริหารงานบุคคลและเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในโรงเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง ในการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ทั้ง 4 องค์ประกอบ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 4 ด้าน สะท้อนถึงว่าผู้บริหารสถานศึกษา ครูกลุ่มบริหารวิชาการและครูปฏิบัติหน้าที่จัดการเรียนรู้ในโรงเรียนเห็นด้วยสอดคล้องกับงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สอดคล้องกับ กู๊ด (Good, 1973) ที่ระบุว่าประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูว่า เป็นการใช้แผนการสอนหรือวิธีการสอน ซึ่งทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ต้องการ ขณะที่ ดอล (Doal, 1978) กล่าวว่าประสิทธิภาพของจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู เป็นเจตคติ ความเข้าใจ ทักษะและพฤติกรรมของครูที่เอื้ออำนวยต่อความเจริญงอกงามของผู้เรียน ทั้งในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา สอดคล้องกับ คอซัคและเอ็กเกน (Kauchak & Eggen, 2007) ที่กล่าวว่า ครูที่ดีควรมีลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ มีทัศนคติที่ดีในการสอน มีทักษะในสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และมีทักษะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ลักษณะดังกล่าวส่งผลต่อประสิทธิภาพของการเรียนการสอน ตั้งแต่ช่วงเริ่มต้นแนะนำบทเรียน ช่วงตอนกลางของ

บทเรียน และช่วงปิดท้ายบทเรียน ดังนั้น คุณลักษณะของครูจึงมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในห้องเรียน ซึ่งทัศนคติของครูเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการเป็นครูที่ดีเพราะทัศนคติของครูมีอิทธิพลต่อการสอนและการถ่ายทอดความรู้ให้กับเด็ก ทัศนคติของครูประกอบด้วยประสิทธิภาพทางการสอนของครู การเป็นแบบอย่างและความกระตือรือร้นของครู และความคาดหวังของครู ทั้งสามสิ่งนี้ส่งผลต่อทัศนคติในการสอนของครู (Brunning et al., 2004) ขณะที่ ยังกล่าวว่า ทักษะในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพการใช้ภาษาของครูมีผลต่อความสำเร็จในการเรียนของผู้เรียนและความพึงพอใจในการเรียน การสื่อสารที่ชัดเจนมีองค์ประกอบ 5 อย่าง ได้แก่ 1) การใช้คำศัพท์ที่สื่อความหมายได้ชัดเจน โดยครูควรหลีกเลี่ยงการใช้คำที่คลุมเครือเวลาสื่อสารกับเด็กเนื่องจากคำเหล่านั้นทำให้ประสิทธิภาพทางการเรียนของเด็กลดลงและยังแสดงให้เห็นว่าครูเตรียมตัวมาไม่ดี 2) การใช้คำเชื่อมประโยคที่เหมาะสม การสื่อสารที่ดีต้องมีคำเชื่อมที่นำไปสู่ใจความสำคัญของประโยคคำเชื่อมที่ถูกต้องจะทำให้ลำดับเหตุการณ์ของประโยคเชื่อมโยงกันอย่างสมเหตุสมผล 3) การเชื่อมโยงความคิดในบทเรียน ครูต้องทำให้ผู้เรียนเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดที่หนึ่งและความคิดที่สองโดยการอธิบายความเชื่อมต่อนั้น 4) การเน้นย้ำครูควรเน้นย้ำหัวข้อหรือเนื้อหาที่มีความสำคัญหรือโดดเด่นกว่าเนื้อหาอื่น ๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เห็นถึงระดับความสำคัญที่ต่างกันของเนื้อหาในบทเรียน และ 5) ความสอดคล้องของภาษาพูดและภาษากาย การใช้ภาษากายประกอบการพูดควรเป็นไปในแนวทางเดียวกับสิ่งที่ครูพูด ภาษากายมีความสำคัญเนื่องจากเด็กสามารถประเมินทัศนคติและความจริงใจของครูได้ผ่านการแสดงออกของครู ดังนั้นเมื่อครูต้องการจูงใจผู้เรียน หรือบอกให้ผู้เรียนทำอะไร ครูต้องใช้ภาษาพูดและภาษากายที่สอดคล้องกัน นอกจากนี้ ยังกล่าวว่า ทักษะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดีนั้นต้องเริ่มจากการตรงต่อเวลา ครูจำเป็นต้องแบ่งเวลาการทำกิจกรรมอย่างเหมาะสมเพื่อไม่ให้กระทบต่อกิจกรรมอื่น ๆ การเตรียมอุปกรณ์ การสอนล่วงหน้าก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ต้องคำนึงถึง นอกจากนี้ครูยังต้องสร้างกิจวัตรที่ดีให้กับผู้เรียน เช่น เมื่อเด็กเข้ามาในห้องเรียน เด็กต้องรู้ว่าสิ่งแรกที่ต้องทำคืออะไร และเมื่อเลิกเรียนต้องทำอะไร การจัดการห้องเรียนที่มีระบบจะช่วยลดปัญหาต่าง ๆ ในห้องเรียน เช่น การสอนไม่ทันและความไม่เป็นระเบียบในห้องเรียน จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารสถานศึกษา ได้ค้นพบความสำคัญของการพัฒนาองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อนำไปใช้บริหารจัดการศึกษาในการส่งเสริมพัฒนาสถานศึกษาให้ปลอดภัยสำหรับผู้เรียน ประกอบด้วย ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ การเตรียมพร้อมต่อเหตุการณ์ฉุกเฉินและภัยพิบัติ ด้านหลักสูตรความปลอดภัย และด้านระบบคุ้มครองและช่วยเหลือ ในลำดับต่อไป

2.2 จากการวิเคราะห์โมเดลความสอดคล้ององค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้วยการวิเคราะห์เชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) มาทดสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงเส้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก ผลการตรวจความตรงของโมเดล ABCD พบว่า ปัจจัยด้าน ABCD มีค่าน้ำหนัก (Factor Loading) ตามปัจจัย 4D 2B 3C และ 1A และมีการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ 0.994 0.971 0.956 และ 0.900 ตามลำดับ สามารถอธิบายได้ (R^2) 0.994 0.942 0.913 และ 0.810 ตามลำดับ เป็นองค์ประกอบสำคัญของการพัฒนาองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้น โดยองค์ประกอบหลักดังกล่าว มีค่าสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายได้ด้วยองค์ประกอบย่อย หรือ ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ ตั้งแต่ 0.851 ถึง 0.995 และการวิเคราะห์องค์ประกอบของโมเดล ABCD ต่างมีความตรง (Validity) ทั้งนี้เนื่องจากค่าน้ำหนักปัจจัย (Factor Loading) ตั้งแต่ 0.30 ขึ้นไป (ค่าสัมบูรณ์) และมีนัยสำคัญทางสถิติ (Kline, 1994) ตลอดจนโมเดลที่พัฒนาขึ้นต่างมีความตรงเชิงเหมือน (Convergent Validity) ทั้งนี้เนื่องจากค่าความเชื่อมั่นเชิงโครงสร้าง (Construct Reliability: ρ_c) อยู่ระหว่าง 0.851 ถึง 0.995 ซึ่งผ่านเกณฑ์คือมากกว่า 0.60 (Hair & Other, 2010) ซึ่งผ่านเกณฑ์คือมากกว่า 0.60 (Hair & Other, 2010) และค่าความผันแปรของค่าความเชื่อมั่นเชิงโครงสร้าง ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยของการผันแปรที่สกัดได้ (Average Variance Extracted: ρ_v) อยู่ระหว่าง 0.444 ถึง 0.924 ซึ่งผ่านเกณฑ์มากกว่า 0.50 ด้วยเช่นกัน จากการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบหลักทั้ง 4 องค์ประกอบ สามารถจัดลำดับองค์ประกอบหลักที่มีความเหมาะสมในการเป็นองค์ประกอบของการพัฒนาองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ องค์ประกอบหลักที่ 3 ด้านหลักสูตรความปลอดภัย เท่ากับ 0.994 รองลงมา องค์ประกอบหลักที่ 4 ด้านระบบคุ้มครองและช่วยเหลือ องค์ประกอบหลักที่ 1 ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพและองค์ประกอบหลักที่ 2 ด้านการเตรียมพร้อมต่อเหตุการณ์ฉุกเฉินและภัยพิบัติ เท่ากับ 0.971 0.956 และ 0.900 ตามลำดับ สอดคล้องกับแฮร์ และคนอื่น ๆ (Hair & Other, 2006) กล่าวว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบเป็นวิธีการทางสถิติที่สามารถใช้ในการวิเคราะห์ภาวะความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Interrelationships) ในกลุ่มของตัวแปรจำนวนมาก และสามารถอธิบายตัวแปรเหล่านั้นได้เทอมของมิติหรือองค์ประกอบที่แฝงอยู่ (Underlying Factors) สอดคล้องกับอัลไบรท์ และพาร์ค (Albright & Park, 2008) ที่ได้กล่าวว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบเป็นวิธีการทางสถิติที่ใช้ในการค้นหากลุ่มตัวแปรแฝงหรือองค์ประกอบ (Latent Variables or Factors) ที่มีจำนวนน้อย โดยที่สามารถรวบรวมจากความสัมพันธ์กลุ่มตัวแปรสังเกตได้ (Observed or Manifest Variables) จำนวนมากและองค์ประกอบที่ได้สามารถอธิบายอิทธิพลของตัวแปรสังเกตได้เหล่านั้นได้ รวมทั้ง

การ์ชัน (Garson, 2009) ก็ได้กล่าวสนับสนุนเพิ่มเติมว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบเป็นเทคนิควิธีการทางสถิติที่ใช้ในการศึกษาเปิดเผยโครงสร้างความสัมพันธ์ที่แฝงอยู่ในกลุ่มตัวแปรด้วยการลดจำนวนตัวแปรจำนวนมากให้เหลือตัวแปรหรือองค์ประกอบที่เกิดขึ้นใหม่น้อยลง ตลอดจน ดาร์ลิงตัน (Darlington, 2009) ก็ได้กล่าวสนับสนุนอีกว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบเป็นวิธีการทางสถิติที่ใช้สำหรับศึกษารูปแบบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระหลายตัว โดยมีเป้าหมายด้วยการค้นหาตัวแปรหรือองค์ประกอบใหม่ที่ไม่สามารถวัดได้โดยตรงและมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันโดยธรรมชาติกับตัวแปรอิสระเหล่านั้น ซึ่งทำให้ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารสถานศึกษา ได้ค้นพบแปรแฝงที่ซ่อนอยู่ภายใต้ตัวแปรที่สังเกตหรือวัดได้ที่เรียกว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ และเป็นการพิสูจน์ ตรวจสอบ หรือยืนยันทฤษฎีที่ค้นพบ เรียกว่า องค์ประกอบเชิงยืนยัน สำหรับการพัฒนาองค์ประกอบสถานศึกษา ปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อนำไปใช้บริหารจัดการศึกษาในการส่งเสริมพัฒนาสถานศึกษาให้ปลอดภัยสำหรับผู้เรียน ในลำดับต่อไป

2.3 การรับรององค์ประกอบของการพัฒนาองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน องค์ประกอบหลักที่ 1 ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ 3 องค์ประกอบย่อย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.74$, $\sigma = 0.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า องค์ประกอบย่อยที่ 3 การจัดสิ่งแวดล้อมด้านร่างกายและจิตใจ ($\mu = 4.78$, $\sigma = 0.36$) มีค่ามากที่สุด รองลงมา องค์ประกอบย่อยที่ 2 ด้านการจัดบริการความปลอดภัยในโรงเรียน ($\mu = 4.74$, $\sigma = 0.45$) ความเป็นไปได้ขององค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน องค์ประกอบหลักที่ 1 ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ 3 องค์ประกอบย่อย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.72$, $\sigma = 0.46$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า องค์ประกอบย่อยที่ 1 ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ปลอดภัย และองค์ประกอบย่อยที่ 2 ด้านการจัดบริการความปลอดภัยในโรงเรียน ($\mu = 4.76$, $\sigma = 0.44$) มีค่ามากที่สุด องค์ประกอบย่อยที่ 3 การจัดสิ่งแวดล้อมด้านร่างกายและจิตใจ ($\mu = 4.63$, $\sigma = 0.51$) มีค่าต่ำสุด องค์ประกอบหลักที่ 2 ด้านการเตรียมพร้อมต่อเหตุการณ์ฉุกเฉินและภัยพิบัติ 3 องค์ประกอบย่อย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.72$, $\sigma = 0.46$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า องค์ประกอบย่อยที่ 2 การฝึกซ้อมสถานการณ์ภัยพิบัติ ($\mu = 4.82$, $\sigma = 0.40$) มีค่ามากที่สุด รองลงมา องค์ประกอบย่อยที่ 1 การวางแผนรับมือภัยพิบัติ และองค์ประกอบย่อยที่ 3 การเตรียมความพร้อมรับมือภัยพิบัติ ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.49$) ความเป็นไปได้ขององค์ประกอบสถานศึกษา

ปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน องค์ประกอบหลักที่ 2 ด้านการเตรียมพร้อมต่อเหตุการณ์ อุกเหินและภัยพิบัติ 3 องค์ประกอบย่อย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.76$, $\sigma = 0.38$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า องค์ประกอบย่อยที่ 2 การฝึกซ้อมสถานการณ์ภัยพิบัติ ($\mu = 4.85$, $\sigma = 0.29$) มีค่ามากที่สุด รองลงมา องค์ประกอบย่อยที่ 1 การวางแผนรับมือกับภัยพิบัติ ($\mu = 4.74$, $\sigma = 0.39$) และองค์ประกอบย่อยที่ 3 การเตรียมความพร้อมรับมือภัยพิบัติ ($\mu = 4.69$, $\sigma = 0.47$) มีค่าต่ำสุด องค์ประกอบหลักที่ 3 ด้านหลักสูตรความปลอดภัย 2 องค์ประกอบย่อย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.74$, $\sigma = 0.39$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า องค์ประกอบย่อยที่ 1 การสร้างหลักสูตรความปลอดภัย ($\mu = 4.76$, $\sigma = 0.38$) มีค่ามากที่สุด รองลงมา องค์ประกอบย่อยที่ 2 การจัดการเรียนการสอนสวัสดิศึกษา ($\mu = 4.71$, $\sigma = 0.40$) ความเป็นไปได้ตัวบ่งชี้องค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน องค์ประกอบหลักที่ 3 ด้านหลักสูตรความปลอดภัย 2 องค์ประกอบย่อย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.76$, $\sigma = 0.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า องค์ประกอบย่อยที่ 2 การจัดการเรียนการสอนสวัสดิศึกษา ($\mu = 4.80$, $\sigma = 0.35$) มีค่ามากที่สุด รองลงมา องค์ประกอบย่อยที่ 1 การสร้างหลักสูตรความปลอดภัย ($\mu = 4.71$, $\sigma = 0.46$) องค์ประกอบหลักที่ 4 ด้านระบบคุ้มครองและช่วยเหลือ 3 องค์ประกอบย่อย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.80$, $\sigma = 0.39$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า องค์ประกอบย่อย ที่ 1 ระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ($\mu = 4.87$, $\sigma = 0.31$) มีค่ามากที่สุด รองลงมา องค์ประกอบย่อยที่ 2 การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ($\mu = 4.80$, $\sigma = 0.41$) ความเป็นไปได้ตัวบ่งชี้องค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน องค์ประกอบหลักที่ 3 ด้านระบบคุ้มครองและช่วยเหลือ 3 องค์ประกอบย่อย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.72$, $\sigma = 0.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า องค์ประกอบย่อยที่ 2 การจัดการเรียนการสอนสวัสดิศึกษา ($\mu = 4.80$, $\sigma = 0.35$) มีค่ามากที่สุด รองลงมา องค์ประกอบย่อยที่ 2 การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก และองค์ประกอบย่อยที่ 3 การป้องกันอันตรายจากบุคคล ($\mu = 4.74$, $\sigma = 0.39$) จากผลการรับรององค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยผู้เชี่ยวชาญ จากการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ ปรากฏผลดังกล่าว เนื่องจากผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาอย่างเป็นระบบและเป็นกระบวนการ ทำให้ องค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

ผู้วิจัยได้ศึกษาความสำคัญ ข้อมูล เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาพัฒนาองค์ประกอบ สถานศึกษาปลอดภัย โดยดำเนินการศึกษา แนวนโยบาย เป้าหมายการพัฒนาประเทศ ตามยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) และแผนการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2560-2579 ซึ่งพบว่า สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (2556) กล่าวถึง การจัดระบบการรักษาความปลอดภัยของนักเรียนใน สถานศึกษานั้น ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ ได้บัญญัติ ไว้ในข้อ 36 แผนการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับสถานศึกษา ประกอบด้วย ระดับความสำคัญของ หน้าที่และภารกิจของแต่ละหน่วยงานของรัฐ ซึ่งมีความแตกต่างกัน สถานการณ์และสภาพแวดล้อม โดยรอบพื้นที่ ข่าวสาร สิ่งบอกเหตุ และการเตือนภัย ตลอดจนการสนับสนุนช่วยเหลือที่อาจขอรับจาก หน่วยงานของรัฐ จำนวนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน และเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ซึ่งอยู่กับขนาด ของอาคาร สถานที่และพื้นที่ที่ต้องดูแล งบประมาณ ที่จะใช้ในการวางมาตรการรักษาความปลอดภัย เกี่ยวกับสถานที่ การออกแบบก่อสร้างที่สว่น อาคารและสถานที่ หรือเครื่องกีดขวางของทางราชการ ที่มีความสำคัญและการติดต่อสื่อสารภายในหน่วยงานของรัฐ และกับหน่วยงานของรัฐอื่น ๆ การรายงานผลการสำรวจ หรือการตรวจสอบการรักษาความปลอดภัยต่อผู้บังคับบัญชา นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2556) ยังได้วางแผนการรักษาความปลอดภัยให้แก่ นักเรียน โดยจะเน้นการมีส่วนร่วมระหว่างนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และเครือข่าย เพื่อร่วมกัน วางแผนป้องกัน ควบคุม กำกับ ติดตาม และรายงาน ซึ่งจะมียอดประกอบด้วยกัน 2 ประการ ดังนี้

- 1) สาระสำคัญของแผนการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษานั้น จำเป็นต้องมีมาตรการและ กิจกรรม เพื่อให้รับประโยชน์สูงสุดตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 พร้อมทั้ง นโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนั้นสาระสำคัญของแผนงานควรมีความ ชัดเจนและความเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติ ควรมีอย่างน้อย 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1.1) ศึกษาสภาพ ทั่วไปของสถานศึกษา ชุมชน ความเข้มแข็งของเครือข่าย เพื่อวิเคราะห์ความเสี่ยงจากการเกิด อุบัติเหตุ อุบัติภัย และภัยจากสภาพแวดล้อมทางสังคม 1.2) กำหนดมาตรการหลัก เพื่อป้องกันและ แก้ไข 1.3) กำหนดมาตรการเสริมให้เหมาะสมกับความเชื่อ วัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่นและ สภาพความเสี่ยงของท้องถิ่น 1.4) กำหนดกิจกรรมสนับสนุนมาตรการหลักและมาตรการเสริม 1.5) กำหนดเวลาและผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน และสามารถปฏิบัติได้ และ 2) รูปแบบของแผนการรักษา ความปลอดภัยของสถานศึกษา โดยสถานศึกษาสามารถเลือกรูปแบบของแผนการรักษาความ ปลอดภัยของสถานศึกษาให้เหมาะสมกับสภาพของสถานศึกษา สภาพภูมิศาสตร์ และความต้องการ ของท้องถิ่น ซึ่งสรุปได้ว่า การบริหารและจัดระบบความปลอดภัยในสถานศึกษานั้น ผู้บริหารจะต้อง ริเริ่มการจัดการและบริหารโครงการความปลอดภัยในสถานศึกษา โดยจัดตั้งกรรมการบริหาร

โครงการ กำหนดจุดประสงค์ นโยบายและแผนงานดำเนินงาน จัดทำแผนปฏิบัติงาน จัดสรรงบประมาณ การดำเนินงานตามแผน โดยต้องมีการชี้แจง แนะนำนโยบายและแผนการดำเนินงาน โครงการให้แก่บุคลากรทุกคนในสถานศึกษาทราบ จัดและดำเนินงานตามโครงการ จัดให้มีการเพิ่มพูนความรู้หรืออบรม/สัมมนาให้แก่ครู บุคลากรต่าง ๆ และนักเรียน ให้มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตนให้ตนเองปลอดภัย มีทักษะชีวิตในการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข มีการประเมินผลและปรับปรุงให้โครงการความปลอดภัยในสถานศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต นอกจากนี้ คณะกรรมการสポンเซอร์ขององค์กร Treadway Commission (The Committee of Sponsoring Organizations of Treadway Commission (2004 อ้างถึงใน ปนัดดา แก้วศรี, 2560) กล่าวว่า ความเสี่ยง คือ เหตุการณ์ไม่แน่นอน ถ้าหากเกิดขึ้นจะมีผลเชิงลบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร ขณะที่ เจมส์ โรธ (James Roth, 2005) กล่าวว่า ความเสี่ยง คือ ความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นจากธุรกิจหรือตัวเรา จะเกิดกับทุกสาขาอาชีพ ซึ่งความเสี่ยงเหล่านั้นต้องได้รับการวิเคราะห์และจัดการ หากละเลยจะส่งผลเสียแน่นอน โดยมีการวางแผนล่วงหน้าเพื่อเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น ขณะที่ เนียเฮาส์ เกร็ก (Niehaus Greg, 2016 อ้างถึงใน ปนัดดา แก้วศรี, 2560) กล่าวว่า ความเสี่ยง คือ สถานการณ์หนึ่งอาจมีความไม่แน่นอนเกิดขึ้น นอกจากนี้ กระทรวงมหาดไทย (2550) กล่าวว่า ความเสี่ยง หมายถึง โอกาสที่จะเกิดความผิดพลาด ความเสียหาย การรั่วไหล ความสูญเปล่า หรือเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ ซึ่งอาจเกิดขึ้นในอนาคต และมีผลกระทบ หรือทำให้การดำเนินงานไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร ทั้งในด้านยุทธศาสตร์ การปฏิบัติงาน การเงินและการบริหาร ซึ่งอาจเป็นผลกระทบทางบวกด้วยก็ได้ โดยวัดจากผลกระทบ (Impact) ที่ได้รับและโอกาสที่จะเกิด (Likelihood) ของเหตุการณ์ สอดคล้องกับ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (2551) กล่าวว่า ความเสี่ยง หมายถึง โอกาสที่จะเกิดความผิดพลาด ความเสียหาย การรั่วไหล ความสูญเปล่า หรือเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ เช่น ภัยธรรมชาติ การทุจริต การลักขโมย ความเสียหายของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การถูกดำเนินการทางกฎหมาย การบาดเจ็บ ได้รับอันตราย สูญเสียทรัพย์สิน สูญเสียชื่อเสียงการเกิดภาพลบของมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษา การที่บุคคลเกิดความไม่แน่นอน การไม่พิทักษ์สิทธิหรือศักดิ์ศรี หรือการที่ต้องชดเชยค่าเสียหาย ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจเกิดขึ้นในอนาคต และมีผลกระทบ หรือทำให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย ทั้งในด้านยุทธศาสตร์ การบริหาร การปฏิบัติงานและการเงิน ซึ่งอาจเป็นผลกระทบทางบวกด้วยก็ได้ โดยวัดจากผลกระทบ (Impact) ที่ได้รับ และโอกาสที่จะเกิด (Likelihood) ของเหตุการณ์ นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (2553) กล่าวว่า ความเสี่ยง หมายถึง โอกาสที่จะเกิดความผิดพลาด ความเสียหาย การรั่วไหล ความสูญเปล่า หรือเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ ซึ่งอาจเกิดขึ้นในอนาคต และมีผลกระทบ หรือทำให้การดำเนินงานไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร ทั้งในด้านยุทธศาสตร์ การปฏิบัติงาน การเงินและการบริหาร

โดยความเสี่ยงนี้จะถูกวัดด้วยผลกระทบ (Impact) ที่ได้รับและโอกาสที่จะเกิด (Likelihood) ของเหตุการณ์ ขณะที่ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (2553) กล่าวว่า ความเสี่ยง หมายถึง เหตุการณ์หรือการกระทำใด ๆ ที่อาจเกิดขึ้นภายในสถานการณ์ไม่แน่นอนและส่งผลกระทบต่อหรือสร้างความเสียหาย หรือก่อให้เกิดความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร ทั้งในด้านยุทธศาสตร์ การปฏิบัติงาน การเงิน และการบริหาร การดำเนินการให้ประสบความสำเร็จ ภายใต้กรอบเวลา ซึ่งเป็นกำหนดการปฏิบัติการในอนาคต ความเสี่ยงจึงอาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา อันเนื่องมาจากความไม่แน่นอน และความจำกัดของทรัพยากร ผู้บริหารโครงการจึงต้องจัดการความเสี่ยงของโครงการ เพื่อให้สามารถดำเนินการให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล นอกจากนี้ กิตติ บุนนาค (2554) กล่าวว่า ความเสี่ยง หมายถึง ปรากฏการณ์อันไม่พึงประสงค์ต่อองค์กร ซึ่งตั้งอยู่บนความไม่แน่นอนว่าจะเกิดขึ้นหรือไม่เกิดขึ้น โดยปรากฏการณ์เหล่านั้นอาจเกิดขึ้นจากปัจจัยภายใน หรือปัจจัยภายนอกองค์กรก็ได้ และถ้าปรากฏการณ์อันไม่พึงประสงค์เหล่านั้นเกิดขึ้นจริง ก็จะนำพาองค์กรไปสู่ภาวะวิกฤต ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ขณะที่ กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ (2554) กล่าวว่า ความเสี่ยง คือ เหตุการณ์ที่ไม่แน่นอน และไม่สามารถเดาได้ว่าจะเกิดขึ้นเมื่อใด ซึ่งความไม่แน่นอนของเหตุการณ์ดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อสถานศึกษาไม่มากนัก และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2554) กล่าวว่า ความเสี่ยง หมายถึง เหตุการณ์/การกระทำใด ๆ ที่อาจเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอนและจะส่งผลกระทบต่อหรือสร้างความเสียหาย (ทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน) หรือก่อให้เกิดความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายตามภารกิจหลัก ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า ความเสี่ยง หมายถึง การกระทำหรือเหตุการณ์ใด ๆ หรือโอกาสที่เกิดขึ้นจากความไม่แน่นอนของเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ อันจะสร้างผลกระทบและความเสียหาย ก่อให้เกิดความล้มเหลวขาดทุน การทุจริต และเสียหายต่อการบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของสถานศึกษา ซึ่งคณะกรรมการสπονเซอร์ขององค์กร Treadway Commission (The Committee of Sponsoring Organizations of Treadway Commission (2004 อ้างถึงใน ปนัดดา แก้วศรี, 2560) ได้กล่าวว่า การบริหารความเสี่ยง หมายถึง กระบวนการที่ปฏิบัติโดยคณะกรรมการบริษัท ผู้บริหาร และบุคลากรทุกคนในองค์กรช่วยกำหนดกลยุทธ์และการดำเนินงาน โดยมีกระบวนการบริหารความเสี่ยงที่ได้ออกแบบมา สามารถบ่งชี้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น อันจะมีผลต่อองค์กรและองค์กรสามารถจัดการกับความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และได้รับความมั่นใจว่าจะดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้สอดคล้องกับ เฉลิมศักดิ์ นามเชียงใต้ (2552) ได้กล่าวว่า การบริหารความเสี่ยง หมายถึง การบวนการในการระบุความเสี่ยง การประเมินผลความเสี่ยง การจัดลำดับความสำคัญ การกำหนดมาตรการและแนวทางในการจัดการความเสี่ยง ซึ่งจะต้องอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ นอกจากนี้ ดวงใจ ช่วยตระกูล (2552) ได้กล่าวว่า กระบวนการบริหารความเสี่ยง หมายถึง การดำเนินงานขององค์กรให้

บรรลุเป้าหมาย โดยมีการวางแผน วิเคราะห์ กำกับ พัฒนาทางเลือก ตรวจสอบติดตามและควบคุมให้เป็นไปตามแนวทางเดียวกันตามวัตถุประสงค์ขององค์กร สอดคล้องกับ สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (2555) ได้กล่าวว่า การบริหารความเสี่ยง หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการบริหารจัดการให้โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลง หรือผลกระทบของความเสียหายจากเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลงอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ ซึ่งการจัดการความเสี่ยงแบ่งเป็น 4 หลัก คือ การยอมรับ การลด การยกเลิกและการโอนย้าย สอดคล้องกับ ปสุตา โอษฐ์จันทร์ศรี (2556) ได้กล่าวว่า การบริหารความเสี่ยง หมายถึง วิธีการบริหารจัดการที่เป็นไปเพื่อการคาดการณ์ และลดผลเสียของความไม่แน่นอนที่จะเกิดขึ้นกับองค์กร ทั้งนี้เพื่อให้องค์กรสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้โดยมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.4 จากผลการนำองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย ไปใช้กับข้าราชการครูโรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม พบว่า ระดับความพึงพอใจของข้าราชการครูโรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม ในการนำองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปใช้ องค์ประกอบหลักที่ 4 ด้านระบบคุ้มครองและช่วยเหลือ องค์ประกอบย่อยที่ 3 การป้องกันอันตรายจากบุคคล ตัวบ่งชี้จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.75$, $\sigma = 0.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ตัวบ่งชี้ที่ 3 โรงเรียนมีการกำหนดมาตรการ รณรงค์การป้องกันและแก้ไข โดยมีคณะกรรมการเฝ้าระวังในสถานที่เสี่ยง ให้คำปรึกษา ให้ความรู้แก่ครู ผู้เรียน ผู้ปกครองและชุมชน สามารถประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนได้ ($\mu = 4.92$, $\sigma = 0.29$) มีค่ามากที่สุด รองลงมา ตัวบ่งชี้ที่ 5 ใช้มาตรการระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอและมีประสิทธิภาพ ($\mu = 4.83$, $\sigma = 0.39$) ตัวบ่งชี้ที่ 2 ผู้บริหารโรงเรียนมีการบันทึกที่ชัดเจนเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น รวมถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดขึ้น เพื่อนำไปวัดผล ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.51$) มีค่าต่ำสุด และระดับความพึงพอใจต่อการพัฒนาองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ผู้เรียน จำนวน 157 คน) ไปใช้ ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 4 ด้าน องค์ประกอบย่อย 11 ด้าน ตัวบ่งชี้ 56 ตัวบ่งชี้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.73$, $\sigma = 0.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า องค์ประกอบย่อยที่ 2 การจัดบริการความปลอดภัยในโรงเรียน องค์ประกอบย่อยที่ 3 การจัดสิ่งแวดล้อมด้านร่างกายและจิตใจ และองค์ประกอบย่อยที่ 9 ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($\mu = 4.77$, $\sigma = 0.42$) มีค่ามากที่สุด รองลงมา องค์ประกอบย่อยที่ 7 การสร้างหลักสูตรความปลอดภัย ($\mu = 4.76$, $\sigma = 0.43$) องค์ประกอบย่อยที่ 1 การจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้ปลอดภัย ($\mu = 4.65$, $\sigma = 0.48$) มีค่าต่ำสุด ส่วนระดับความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม ต่อการนำองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปใช้ ของข้าราชการครู ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 4 ด้าน องค์ประกอบย่อย 11 ด้าน ตัวบ่งชี้ 56 ตัวบ่งชี้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.84$, $\sigma = 0.35$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า องค์ประกอบย่อยที่ 2 การจัดบริการความปลอดภัยในโรงเรียน องค์ประกอบย่อยที่ 8 การจัดการเรียนการสอนสวัสดิศึกษาองค์ประกอบย่อยที่ 9 ระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน องค์ประกอบย่อยที่ 10 การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก และองค์ประกอบย่อยที่ 11 การป้องกันอันตรายจากบุคคล ($\mu = 4.87$, $\sigma = 0.35$) มีค่ามากที่สุด รองลงมา องค์ประกอบย่อยที่ 5 การฝึกซ้อมสถานการณ์ภัยพิบัติ ($\mu = 4.84$, $\sigma = 0.39$) องค์ประกอบย่อยที่ 4 การวางแผนรับมือภัยพิบัติ ($\mu = 4.76$, $\sigma = 0.44$) มีค่าต่ำสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ข้าราชการครูโรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม มีความตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนเองในการศึกษาองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย นำไปใช้ในการส่งเสริม สวัสดิภาพของสถานศึกษาและผู้เรียนโรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สอดคล้องกับ สเปท (Spath, 1967) สรุปว่า เด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายจะมีความสนุกสนานกับการทำกิจกรรม ก็ต่อเมื่อมีความปลอดภัย มีความสะอาด และบรรยากาศที่สนุกสนาน เพลิดเพลิน และให้ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้บริเวณสนามเด็กเล่นมีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้นและเกิดอุบัติเหตุน้อยที่สุด ประกอบด้วย การค้นหาและระบุสิ่งที่เป็นอันตราย จากนั้นเคลื่อนย้ายสิ่งกีดขวางที่จะเป็นอันตรายออกไป การกำหนดระยะพื้นที่ในการเล่นของเด็กอย่างเหมาะสม การตรวจสอบอุปกรณ์ทั้งหมดในสนาม ทั้งสิ่งที่เป็นอันตรายทั้งหมดไป และซ่อมแซมในส่วนที่สมควรแก้ไข การตรวจตราอุปกรณ์ เครื่องเล่นอย่างน้อยเดือนละครั้ง และการแนะนำเด็กให้ใช้อุปกรณ์ เครื่องเล่น สนามอย่างถูกต้อง สอดคล้องกับ โฟริโอและสแตฟฟอร์ด (Florio and Stafford, 1979) ได้สรุปขอบข่ายการบริการด้านความปลอดภัยไว้ 17 ด้าน ประกอบด้วย ฝึกกรณีฉุกเฉิน เช่น ไฟไหม้ น้ำท่วมฉับพลัน แผ่นดินไหว การให้บริการเด็กพิเศษ ดูแลรักษาข้อมูลด้านสุขภาพและอุบัติเหตุ การให้บริการด้านแนะแนว ความร่วมมืออย่างเข้มข้นระหว่างบุคลากร การตรวจสอบสุขภาพของเด็ก ครู และผู้เกี่ยวข้อง การให้คำแนะนำสถานที่ดูแลรักษาสุขภาพแก่ผู้ปกครอง การจัดสถานการณ์ด้านการรักษาความปลอดภัย จัดกลุ่มผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย จัดผู้ดูแลพาเด็กข้ามถนน การใช้ประโยชน์ของแบบฟอร์มการตรวจสอบความปลอดภัย ระบบการรายงานอุบัติเหตุ การให้ความรู้ด้านสวัสดิศึกษาแก่บุคลากร ให้ประกันภัยแก่เด็กและบุคลากร สร้างมาตรฐานความปลอดภัยในห้องเรียน ห้องพลศึกษา ห้องเรียน ห้องน้ำ และห้องอื่น ๆ จัดเปลี่ยนวัสดุอุปกรณ์ที่ล้าสมัยและไม่ปลอดภัยให้เป็นวัสดุอุปกรณ์ที่ดี และการพิจารณาจ้างหรือรับบุคคลที่มีความรู้ในด้านดูแลรักษาความปลอดภัยประกอบนอกเหนือจากคุณสมบัติเฉพาะด้าน นอกจากนี้ เดโรเชและไกเซอร์ (Deroche and Kaiser, 1980) ได้สรุปขอบข่ายการบริการด้านความปลอดภัยไว้ ประกอบด้วย ความปลอดภัยของสภาพแวดล้อมภายนอกอาคารเรียน ความปลอดภัยของสนามเด็กเล่น ความปลอดภัยในห้องเรียน ความปลอดภัยระหว่างเดินทางไปและกลับจากบ้านและโรงเรียน ความปลอดภัย

ด้านการจราจร จัดผู้ดูแลเด็กขณะเดินข้ามถนน จัดโครงการความปลอดภัยในชุมชน สภาพความปลอดภัยประจำโรงเรียน โครงการความปลอดภัยบนจักรยาน 2 ล้อ การแนะนำแหล่งให้ความรู้ด้านความปลอดภัยและการเตรียมและป้องกันอุบัติเหตุ ขณะที่ เดกเกอร์และเดกเกอร์ (Decker and Decker, 1997) ได้ให้ข้อบ่งชี้งานด้านความปลอดภัยไว้ 4 ด้าน ประกอบด้วย การดูแลความปลอดภัยของสิ่งแวดล้อม การจัดเตรียมพร้อมในกรณีฉุกเฉิน การปกป้องคุ้มครองเด็กและการให้สวัสดิศึกษา สอดคล้องกับ ออนตาลีโอ (Ontario, 2555) สรุปมาตรการการรักษาความปลอดภัยของนักเรียนในโรงเรียนไว้ ประกอบด้วย การจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนเน้นในเรื่องของสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน การดูแลรักษาความปลอดภัยของนักเรียน การสนับสนุนสภาพบรรยากาศการเรียนรู้ทางบวกและการจัดสวัสดิภาพของนักเรียนให้ปลอดภัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ วัฒนวงศ์ รัตนวราห (2554) ที่ศึกษาการจัดการความปลอดภัยบริเวณโรงเรียนภายในจังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัย พบว่า การจัดการฝึกอบรมวินัยจราจร ทำให้นักเรียนที่เข้ารับการอบรมมีความตระหนักถึงอันตรายในการขับขี่ พร้อมทั้งทราบถึงอันตรายที่เกิดจากพฤติกรรมรถข้ามถนนโดยไม่ระมัดระวังและไม่ใช้ทางข้ามที่กำหนด ทำให้การอบรมในครั้งนี้บรรลุเป้าหมายในการสร้างกลไกการพัฒนาความรู้และสร้างความปลอดภัยบริเวณเขตโรงเรียน อย่างไรก็ตาม ในการลดปัญหาการเกิดอุบัติเหตุและสร้างกลไกการพัฒนาความรู้และสร้างความปลอดภัยบริเวณเขตโรงเรียนอย่างยั่งยืน ควรมีการจัดการฝึกอบรมวินัยจราจรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจในการขับขี่ พร้อมทั้งปฏิบัติตามกฎระเบียบวินัยจราจรอย่างถูกต้อง อันจะนำไปสู่ความปลอดภัยในชีวิตมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ สุวณีย์ ศรีวรมย์ (2555) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินการเกี่ยวกับความปลอดภัยด้านอุบัติเหตุของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในจังหวัดนครพนม ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพการดำเนินการเกี่ยวกับความปลอดภัยด้านอุบัติเหตุของนักเรียนโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากและปัญหาการดำเนินการเกี่ยวกับความปลอดภัยด้านอุบัติเหตุของนักเรียนโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับน้อย 2) สภาพความปลอดภัยด้านอุบัติเหตุของนักเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และปัญหาความปลอดภัยด้านอุบัติเหตุของนักเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 3) แนวทางการดำเนินการเกี่ยวกับความปลอดภัยด้านอุบัติเหตุของนักเรียน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านบริเวณโรงเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านเครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์ต่าง ๆ ด้านการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่และด้านการร่วมกิจกรรมสำคัญ ขณะที่ กฤษฎา ศรีสุชาติ (2559) ได้ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้และคู่มือโรงเรียนปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า การพัฒนาตัวบ่งชี้โรงเรียนปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า มี 5 องค์ประกอบหลัก และ 46 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) องค์ประกอบหลักด้านการป้องกันภัยด้านสิ่งแวดล้อม มี 11 ตัวบ่งชี้ 2) องค์ประกอบหลักด้านการคุ้มครองและช่วยเหลือมี 16 ตัวบ่งชี้ 3) องค์ประกอบหลักด้านการป้องกันและเฝ้าระวังมี 8 ตัวบ่งชี้ 4) องค์ประกอบหลักด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนมี

6 ตัวบ่งชี้ และ 5) องค์ประกอบหลักด้านหลักสูตรความปลอดภัยมี 5 ตัวบ่งชี้ โดยพบว่า องค์ประกอบหลักที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุด คือ องค์ประกอบหลักด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง นอกจากนี้ บัณฑิต ตั้งกมลศรี (2559) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการขับขี่ปลอดภัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตภาคเหนือ ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการขับขี่ปลอดภัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตภาคเหนือ ประกอบด้วย องค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบด้านแรงสนับสนุนจากภาคี องค์ประกอบการคล้อยตามกลุ่ม องค์ประกอบด้านการรับรู้ การควบคุมพฤติกรรม องค์ประกอบด้านประสบการณ์ในการเกิดอุบัติเหตุ องค์ประกอบด้านความรู้เกี่ยวกับกฎจราจรและหมวกนิรภัย และ องค์ประกอบด้านพฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์อย่างปลอดภัย มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และสอดคล้องกับ วพิรภาว์ ทองคำ (2559) ได้ศึกษาการจัดสภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนสังกัดเทศบาลตำบลบางนมโค จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัย พบว่า การจัดสภาพแวดล้อมที่สะอาด เป็นระเบียบ ปลอดภัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ มีครูเฝ้าประจำวันปฏิบัติหน้าที่ดูแลความปลอดภัย รองลงมาคือ จัดให้มีการทำความสะอาดโรงเรียนทุกวัน ปลุกไม้ดอกไม้ประดับเพื่อให้บริเวณโรงเรียนร่มรื่น สวยงาม จัดห้องเรียนให้สะอาด เป็นระเบียบ เรียบร้อย มีการตรวจอุปกรณ์สนามเด็กเล่นให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์พร้อมใช้งาน มีการบำรุงรักษาสภาพอาคารเรียนให้ปลอดภัยอยู่เสมอ โรงเรียนจัดให้มีที่กำจัดขยะเป็นสัดส่วน มีการทำความสะอาดห้องส้วมทุกครั้งที่ใช้ จัดห้องพยาบาลที่สะอาดปราศจากเสียงรบกวนผู้ป่วย ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ บริเวณที่น้ำดื่มพื้นสะอาด ไม่แฉะแฉะ ขณะที่ แบรินด์ สตีเฟนและคนอื่น ๆ (Brand, Stephen et al., 2003) ได้ศึกษาเรื่องผลของบรรยากาศโรงเรียน (School Climate) ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการปรับตัวของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนกลาง (Middle School) โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเรื่องดังกล่าวจากนักเรียน 105,000 คนใน 188 โรงเรียน และพบว่า บรรยากาศภายในโรงเรียนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการปรับตัว ซึ่งรวมทั้งการคบหาสมาคมกับเพื่อน ๆ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนกลางเป็นอย่างมาก นอกจากนี้บรรยากาศภายในโรงเรียนยังมีผลต่อความปลอดภัยในโรงเรียนอีกด้วย และบาร์ริโอสและคนอื่น ๆ (Barrios et al., 2003) ได้ศึกษาเรื่องการทำคู่มือแนะนำนักเรียนในการป้องกันการบาดเจ็บล้มตายจากอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์ รถยนต์ การบาดเจ็บที่เกิดขึ้นโดยไม่เจตนา การฆ่าฟันและฆ่าตัวตาย ซึ่งผู้วิจัยกล่าวว่า โรงเรียนมีหน้าที่รับผิดชอบที่จะต้องป้องกันมิให้ การบาดเจ็บล้มตายดังกล่าวเกิดขึ้น หรือเกิดขึ้นน้อยที่สุด ในกรณีนี้ โรงเรียนสามารถสอนทักษะที่จำเป็นในการป้องกันการบาดเจ็บโดยไม่เจตนา ความรุนแรงและการฆ่าตัวตายมิให้เกิดขึ้นทั้งที่บ้านและโรงเรียน ตลอดจนในชุมชนและสถานที่อื่น ตลอดชีวิตของนักเรียน โดยร่วมมือกับหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้อง เป็นต้นว่า ผู้เชี่ยวชาญจากมหาวิทยาลัย หน่วยงานและ

องค์กรจิตอาสาหรือองค์กรการกุศลต่าง ๆ รวมทั้งเจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่จะให้คำแนะนำเรื่องการป้องกันโรคและการปฐมพยาบาล ตลอดจนการดูแลตนเองให้สมบูรณ์ทั้ง ด้านสุขภาพกายสุขภาพจิต ทั้งนี้ทั้งนั้น ทางโรงเรียนควรจัดบรรยากาศสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้มีความปลอดภัย มีการเรียนการสอนสุขศึกษา และวิชาพลศึกษาที่เน้นเรื่องความปลอดภัย (Safety Physical Education) การกีฬา และนันทนาการ การให้คำปรึกษาเรื่องสุขภาพกาย การให้คำปรึกษาเรื่องสุขภาพจิต บริการทางสังคม สำหรับนักเรียน การตอบสนองวิกฤติการณ์และเหตุฉุกเฉินอย่างทันท่วงที การเข้าไปมีส่วนร่วมกับครอบครัวและชุมชน และการพัฒนาบุคลากร ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยเสริมสร้างบรรยากาศโรงเรียนปลอดภัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิคาริโอ (Vicario, 2012) ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในโรงเรียนในแคว้นคาตาลูญญา (Catalunya) ประเทศสเปน พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ตระหนักถึงหน้าที่รับผิดชอบของตนที่มีต่อการดูแลรักษาความปลอดภัยในโรงเรียน อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าจะมีกฎหมายและกฎระเบียบของโรงเรียนในสเปนถึงเรื่องการบริหารจัดการด้านความปลอดภัย แต่ก็เป็นภาระที่ยุ่งยากอย่างกว้าง ๆ โดยมีได้กำหนดบทบาทหน้าที่ในเรื่องดังกล่าวโดยตรงอย่างแน่ชัด ซึ่งในเรื่องนี้ผู้วิจัยกล่าวว่า การดูแลรักษาความปลอดภัยเป็นหน้าที่ที่สำคัญของผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งจะต้องประสานความร่วมมือไปยังทุกคนในโรงเรียน ชุมชน ผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ ทั้งหมด แต่ในความเป็นจริงนั้น ยังมีผู้บริหารโรงเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องจำนวนไม่น้อยมิได้กระทำตามบทบาทหน้าที่ดังกล่าว ซึ่งในเรื่องการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพนี้ มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ การสนับสนุนอย่างเพียงพอจากผู้บริหาร การเพิ่มเวลาและทรัพยากร และการยกระดับ การฝึกอบรมคณะทำงานหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ ลี ซินเจียและโฮ (Li, Cynthia and Ho, 2016) ได้ศึกษาเรื่อง ความปลอดภัยในโรงเรียนและสุขภาพของเด็กที่อาศัยอยู่ในชุมชนเมืองลูซาน หลังจากที่เกิดแผ่นดินไหวในเมืองดังกล่าวโดยผู้วิจัยได้ไปศึกษาผลกระทบจากภัยพิบัติแผ่นดินไหวที่มีต่อเด็กนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดามารดา เด็กเหล่านี้จึงไม่ได้รับการเอาใจใส่ดูแลเท่าที่ควร และส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพ ซึ่งในเรื่องนี้ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ชุมชนและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมกันดูแลเอาใจใส่เด็ก โดยเฉพาะด้านสุขภาพ รวมทั้งชุมชนอื่น ๆ ในพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดภัยพิบัติ ภัยอันตราย มีความเข้าใจและตระหนักถึง เพื่อที่จะได้รับความร่วมมือกับภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขณะที่ โซฮาร์ (Zohar, 2016) ศึกษาเรื่องผลของบรรยากาศความปลอดภัย (Safety Climate) และพฤติกรรมการก่อกวนของเด็กต่อการปฏิบัติงานของพนักงานขับรถโรงเรียนจำนวน 474 คน พบว่า บรรยากาศความปลอดภัยในรถโรงเรียนมีผลต่อการปฏิบัติงานของพนักงานขับรถ กล่าวคือ ถ้าเด็กนักเรียนมีความประพฤติเรียบร้อย ไม่มีพฤติกรรมก่อกวนหรือเสียงอึกทักขณะที่อยู่ในรถ พนักงานขับรถก็จะปฏิบัติงานอย่างราบรื่น ปลอดภัย แต่ถ้าเด็กมีพฤติกรรมก่อกวน ส่งเสียงเอะอะ หรือกระตุ้นให้พนักงานขับรถขับรถอย่างรวดเร็ว พนักงานขับรถอาจเร่งความเร็วและหาก

มีเส้นทางลัดก็จะขับรถไปตามทางลัด หรือขับไปในทางที่เสี่ยงอันตราย ด้วยเหตุนี้ทางโรงเรียนควรมีการฝึกอบรมนักเรียนให้สร้างบรรยากาศความปลอดภัยในรถโรงเรียนด้วย การไม่ส่งเสียงอึกทักหรือมีพฤติกรรมก่อกวน ซึ่งทำลายสมาธิและประสิทธิภาพในการขับรถของพนักงานขับรถโรงเรียน และอาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ส่งผลให้ผู้วิจัยได้ข้อค้นพบในการพัฒนาองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย เพื่อนำไปใช้ในโรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อสร้างความปลอดภัยให้กับผู้เรียน ในลำดับต่อไป

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 จากผลการวิจัยการพัฒนาองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า องค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้ ที่ค้นพบสามารถให้หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปกำหนดเป็นนโยบายด้านการพัฒนาสถานศึกษาปลอดภัย กับสถานศึกษาอื่นที่มีบริบทใกล้เคียงได้

3.1.2 จากผลการวิจัย ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ โดยใช้กระบวนการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันและเก็บข้อมูลในเชิงประจักษ์ พบว่าองค์ประกอบหลักทั้ง 4 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบหลักที่ 1 ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ องค์ประกอบหลักที่ 2 ด้านการเตรียมพร้อมต่อเหตุการณ์ฉุกเฉินและภัยพิบัติ องค์ประกอบหลักที่ 3 ด้านหลักสูตรความปลอดภัย และองค์ประกอบหลักที่ 4 ด้านระบบคุ้มครองและช่วยเหลือ เป็นองค์ประกอบสำคัญของการพัฒนาองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ไปจัดกระบวนการอบรม พัฒนา เพื่อเสริมสร้างให้ข้าราชการครูได้มีความสามารถในการพัฒนาองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัยที่ก่อประโยชน์ต่อผู้เรียน บุคลากรและสถานศึกษา

3.1.3 จากผลการวิจัย การพัฒนาองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า มีทั้งหมด 4 องค์ประกอบหลัก 11 องค์ประกอบย่อย 56 ตัวบ่งชี้ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ อีกทั้งมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ถือว่าเป็นตัวบ่งชี้ที่สามารถ

แสดงถึงรายละเอียดต่าง ๆ ที่จะสามารถดำเนินการพัฒนาองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย ได้เป็นอย่างดี ดังนั้น จึงสามารถนำผลงานวิจัยไปตรวจสอบความสามารถในพัฒนาสถานศึกษาให้เกิดความปลอดภัยต่อผู้เรียนต่อไปได้

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 จากผลการวิจัย องค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถนำองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ไปใช้ได้สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และพบว่า องค์ประกอบหลักที่ 3 ด้านผู้เรียน มีน้ำหนักความสำคัญในรูปน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานน้อยที่สุด ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไป จึงควรศึกษาและพัฒนาแบบวัดและประเมินตัวบ่งชี้เกี่ยวกับด้านผู้เรียน ในองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัยของข้าราชการครู

3.2.2 จากผลการวิจัย การพัฒนาองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับองค์ประกอบอื่นหรือตัวบ่งชี้อื่น ที่อาจจะส่งผลต่อการพัฒนาสถานศึกษาให้ปลอดภัยต่อผู้เรียน กับสถานศึกษาอื่น

3.2.3 จากผลการวิจัย เป็นการพัฒนาองค์ประกอบสถานศึกษาปลอดภัย โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เท่านั้น จึงควรทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลกับโรงเรียนอื่น ได้แก่ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาล โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน